

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen

te Amsterdam ... 17. ... te Eindhoven franco ... 8. ... ADVERTENTIEN. ... 1.75. ... 25. ... 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

abonnement ... Aan het Bureau van het blad, Warmoesstraat, N°. 206. ... Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk. ... worden ingezonden.

nummer behoort een Bijvoegsel; hetzelfde bevat de verslagen der Afdeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, over de voortrekkelijk de verantwoordelijkheid der ministers en over de vijf eerste ... tot wijziging der Grondwet; het Glasschilderen; iets voor de ... Tot Nut van 't Algemeen; en de lijst der Schepen in Lading.

NEDERLANDEN.

1 Junij. Het verslag der centrale afdeling, omtrent de zenen 18 Maart aangeboden, wets-ontwerpen tot wijziging der Grondwet als volgt:

antwoorden, deze ontwerpen betreffende, zijn voor kennisgeving aangeboden, waarbij tevens de volgende bedenkingen zijn gemaakt. ... Drie leden der eerste afdeling betuigden hun bijzonder ... dat de Regering niet had kunnen besluiten in art. 130 der ... ook die verandering voor te stellen, welke in alle de afdelingen ... was geacht, en verklaarden hieraan bijzonder veel te hechten, ... dat de Regering alsnog aan het verlangen van de groote meerder ... der leden van de Kamer zou toegeven, daar zij, in het tegenover ... geval, zouden vreezen, zich, uit hoofde van dit gebrek, tegen alle ... gestelde wets-ontwerpen te moeten verklaren.

De vier leden der tweede afdeling bleven op dezelfde verandering ... Drie leden der derde afdeling, welke hun genoeg te kennen gaven ... de verandering van het 4de artikel van het 5de ontwerp, konden ... hun leedwezen niet verbergen, dat de Regering niet had kunnen be ... om op dezen weg van toenadering verder voort te gaan, en zooda ... veranderingen voor te dragen, welke algemeen verlangd worden, ... genoeg en tevredenheid zouden baren, en de gunstige beëindig ... beraadslagingen over de herziening der Grondwet zoo aanmerke ... den bevorderen.

men nu, naar hunne meening, met de aangeboden wets-ontwerpen ... kunnen genoeg nemen, zou deze herziening toch vrij algemeen als ... werk worden beschouwd, en het verlangen en streven naar ... levendig blijven, hetgeen zij oordeelden, dat, zoo veel moge ... behorende te worden voorgekomen. Zij zouden echter thans te die ... geene verdere ontwikkeling treden, daar zij meenden, dat hun ge ... aangaande uit de gedrukte processen-verbaal genoegzaam kon ...

leden der vierde afdeling verklaarden ten stelligste nog eerbiedig ... dringen op eene verandering van het gemelde art. 130 der Grond ... en waren niet overtuigd geworden door de daartegen in de memorie ... rederingen. Naar hun inzien, moet de zamenstelling der ... sociale Staten, juist door dat zij den grondslag uitmaakt der vertegen ... ging, niet bij koninklijke bepaling, maar bij eene wet slechts kun ... worden geregeld of veranderd. Deze beschouwing zoude van grooten ... zij op hun gevoelen, ten opzichte van het geheele onderwerp der ... wet.

viende afdeling begreep uit de antwoorden, dat de Regering vermeent ... mogen te moeten eerbiedigen, door de bestaande Grondwet aan de ... sociale Staten en de stedelijke besturen togekend, om al wat tot hunne ... stelling betrekkelijk is, buiten het bereik der gewone wetgeving te ... regelen, en, dat zij daarom zwaarigheid maakt, hunne reglementen ... bepalingen te ontwerpen.

viende afdeling nam de vrijheid hierop aan te merken, dat dit wel ... vanden der ridderschappen en stedelijke besturen gelden kon, die hunne ... reglementen zelve ontwerpen en regstrecks. of door tusschenkomst ... Provinciale Staten, aan 's Konings goedkeuring onderwerpen, maar, ... veel minder toepasselijk is op de Provinciale Staten zelve, waarvan, ... art. 130, de zamenstelling aan den Koning, na ingewonnen advies ... commissie, daartoe in elke provincie te bevoenen, geregeld wordt. ... schijnt minder waarborg voor onveranderlijkheid aan te bieden, dan de ... door de wet.

II. In de tweede afdeling werd opgemerkt, dat uit de ant ... niet meer of beter dan te voren kan worden opgemaakt, hoedanig

het inkomen der kroon met betrekking tot het bedrag der domeinen ge ... steld is.

Drie leden der vierde afdeling, alle de berekeningen uit de domeinen ... te maken in het midden latende, oordeelden verplicht te zijn, om, voor ... art. 30 der Grondwet, tot geen hooger beloop dan van een millioen te ... kunnen stemmen.

De vergelijking der bij de antwoorden aangehaalde staatsstukken, met ... hetgeen in het laatste proces-verbaal der vijfde afdeling hierover was op ... geteekend, heeft bij eenige harer leden de vrees doen ontstaan, dat hunne ... aldaar geuite verwachting niet geheel zoude verwezenlijkt worden; zij bleven ... van oordeel, dat, hoe de operatie ook moge uitvallen, die met de domeinen ... tot gedeeltelijke voldoening van 's Konings inkomen aangewezen, heeft plaats ... gehad, de baten en schaden ten voor- of nadcele van de kroon moeten ko ... men, en dus bij deze wet, dat inkomen op een millioen boven de opbrengst ... dezer domeinen moet bepaald blijven.

ONTWERP III. In de tweede afdeling vond men de zwaarigheden tegen ... de redactie van art. 60 niet opgelost.

In de vierde afdeling integendeel werden de inlichtingen te dien aanzien ... gegeven, algemeen met genoeg ontvangen en voldoende gekeurd.

Drie leden der vijfde afdeling bleven bij hun geuit gevoelen, dat de af ... gesloten rekening van elk dienstjaar, volgens de begroting opgemaakt, ... tot grondslag van het beschikbaar saldo moet strekken, al ware het dan ... ook, dat er eenige meerdere jaren verlopen moesten, eer dat juiste bedrag ... kon geconstateerd worden. Zij meenden hierin het enig middel te zien, ... om de administratie voor alle achterdocht te vrijwaren, die soms omtrent ... de nauwkeurigheid der ramingen en der opgegeven uitkomsten zou kunnen ... ontstaan. De overige leden der vijfde afdeling namen genoeg met de ... inlichtingen.

ONTWERP IV. De vierde Afdeling gaf der Regering in overweging, of ... niet in art. 3 eene bijvoeging noodig is voor de uitgaven, als die voor twee ... jaren zullen worden vastgesteld, even als nu wordt voorgedragen voor de ... middelen in art. 4, aan het einde, dat bij eene nieuwe wet gedurende de ... twee jaren daarin verandering kan worden gemaakt? Een opkomende oorlog ... of ontstane rampen, enz., kunnen veranderingen in de uitgaven noodzakelijk ... maken. Het nu vervallende art. 123 hield eene dergelijke bepaling in.

De verandering van art. 4 werd in de tweede Afdeling met genoeg ... gen, hoewel eenige harer leden de voorkeur aan eene eenjarige begrooting ... zouden geven.

De vijfde Afdeling betuigde hierbij haar leedwezen, dat de Regering ... niet heeft kunnen goedgevinden geheel aan haren wensch toe te geven van de ... de regeling der staats-inkomsten en uitgaven elk jaar in overweging te ne ... men; en echter van hunnen kant dezelve zucht tot toenadering te betoo ... nen, betuigden alle de leden der Afdeling, dat zij genoeg zouden ne ... men met de tweejarige begrooting in het nieuw voorgedragen art. 4.

ONTWERP VII. Dit ontwerp heeft hoegenaamd geen bijval in de eerste ... afdeling gevonden, waarvan alle de leden van oordeel waren, dat die waar ... borg, welke de Grondwet aan de ingezetenen omtrent het ontslag, den ... duur van den diensttijd en op vele andere punten gegeven heeft, bij dit ... ontwerp ten eenenmale worden weggenomen; en zij vreesden, dat alles aan ... de steeds veranderlijke bepalingen eener wet over te laten, eene zeer gevaar ... lijke strekking en veruitziende gevolgen zoude kunnen hebben. De leden der ... eerste Afdeling verklaarden veel liever de bepalingen der Grondwet (den ... onderdom van in dienst treding, enz.) te behouden, dan de geheele zaak ... der militie en van de schutterijen, door het aannemen van dit ontwerp, op ... een' zoo lossen en onzekeren voet te stellen; zij bleven van gevoelen, dat ... dit VIII. hoofdstuk der Grondwet voldoende zou zijn verbeterd, bij het ... opvolgen der denkbeelden, door deze eerste Afdeling, bij haar eerste pro ... ces-verbaal over de vijf ontwerpen aangegeven, en vonden de strekking van ... art. 7 van het ontwerp, uit hetwelk eene verplichte militie-dienst te zee is ... af te lei len, en van art. 3, zoo bedenkelijk, dat zij hunne toestemming ... aan het nieuw ontwerp vooral daaraan niet zouden kunnen geven.

Zes leden der tweede Afdeling zijn van oordeel geweest, dat het ver ... kieslijk ware de thans in de Grondwet bestaande bepalingen onveranderd bij ... te behouden. De zwaarigheden, die tegen de voorgestelde wijzigingen ver ... den in het midden gebragt, waren, behoudens de bedenkingen van een ... ondergeschikt belang, van vierderlei aard, te weten:

1°. De Grondwet dient tot waarborg te strekken, dat 's lands kinderen

niet langer dan eenen bepaalden tijd dienstplichtig zullen wezen, naardi ... een oorlogzuchtige Koning of een Vorst, die tok op veroveringen is, tijde ... lijk eenen gevaarlijken invloed op de stemming der Staten-Generaal z u ... kunnen uitoefenen;

2°. De ouderdom, gedurende welken de landzaten dienstplichtig zijn, ... dient almede onmisbaar te worden vastgesteld, om de wetgeving niet in de ... gelegenheid te stellen van, mithoofde der omstandigheden, door de opge ... wondenheid van het oogenblik medegeslept, onmatige lasten op te leggen;

3°. Bij eene Grondwet, die als eerste beginsel vaststelt, dat allen gelijk ... zijn voor de wet, kan en art. 7 niet aan de gewone wetgeving overlaten, ... om, door toedoen van eene zee-militie, de verplichtingen van eenigen meer ... dan die van anderen te bezwaaren;

4°. Het is een onmisbaar waarborg voor alle ingezetenen, maar bovenal ... voor de grensbewoners, om de schadevergoeding ter zake van inkwartiering ... als anderszins, als eene onoverbreekbare verbodenis te kunnen beschouwen.

Deze leden wilden hiermede niet gezegd hebben, dat zij alle de thans ... bestaande voorschriften goedkeuren; verre van dien, kwam het hun nood ... zakelijk voor, om bij voorbeeld den ouderdom, waarin de dienstplichtigheid ... begint, in verband met de late lichamelijke ontwikkeling, hier te lande, ... hooger te stellen; maar zij wenschten de verschelde waarborgen, die thans ... een uitvloeisel der Grondwet zijn, ongeschonden te behouden.

De vier andere leden der tweede afdeling konden het overwigtige der ... hierhoven groepperde bezwaren niet beamen.

Ad 1. Wanneer de vertegenwoordiging niet meer tot waarborg tegen over ... dreven oorloglievende bedoelingen van den Vorst strekt, dan zal ook de ... Grondwet ecrang geene voldoende zekerheid meer aanbieden; en de onder ... vinding heeft nu reeds geleerd, hoedanig men de grondwettige voorschriften, ... waaraan zoo veel prijs wordt gehecht, door het onderscheid tusschen tijden ... van oorlog en vrede, de dienstplichtigheid der miliciens onbepaald lang kan ... rekken.

Ad 2. Het schijnt niet alleen noodeloos, maar zelfs gevaarlijk voor de be ... langen van den Staat, om den diensttijd bij de Grondwet aan vaste jaren van ... onderdom te verbinden, naardien er toch omstandigheden kunnen ontstaan, ... waarin het heil, ja het bestaan des lands, als zelfstandig Rijk, van de ... medehulp van meerdere weerbare mannen afhaagt.

Ad 3. Naardien de Grondwet elders positief voorschrijft, dat allen gelijk ... zijn voor de wet, en eene wet op de zee-militie hierop geene inbreuk zou ... kunnen maken, zoo is het geopperd bezwaar van weinig belang; daarentegen ... kan het bij ons bestaande gebrek aan matrozen en zee soldaten van genoeg ... zaam aanaalag zijn, om deze dienst door afzonderlijke wets-bepalingen te ... bevorderen.

Ad 4. Even als de Grondwet schadevergoeding wegens onteigening voor ... schrijft, zou die wegens inkwartiering of bijzondere prestatien van zelve ... spreken. Wanneer de deswege vereischte wettelijke voorschriften eenmaal ... zijn vastgesteld, zal de uitvoerende magt geen belang hebben, om den ... eenen ten laste van allen te drukken.

Voor het overige dachten deze leden zoo gunstig over het voorstel, om dat ... eene Grondwet, zonder in de enkeloosse bijzonderheden af te dalen, alleen ... de hoofdtrekken dient vast te stellen, en het overige aan de bijzondere be ... hoefden der tijden en omstandigheden moet overlaten. De laatste jaren heb ... ben, naar het oordeel van eenigen, ten opzichte der dienstjaren, maar on ... tegenzeggelijk ten aanzien der wijze, waarop de inkwartiering plaats vond, ... aangestond, hoe verkeerd en zelfs noodeloos het is, bij andere voorschriften ... vast te stellen, waaraan men zich bij buitengewone gebeurtenissen toch niet ... houdt.

Na deze algemeene beschouwing van de beginselen, het ontwerp op zich ... zelf beoordeelende, zoo is er ten opzichte van art. 6 in de tweede Afdeling ... aangemerkt, dat men daarbij, even als in art. 3 plaats vindt, niet van eene ... schutterij, maar van schutterijen diende te spreken, ten einde het onder ... scheid tusschen rustende en stedelijke schutterijen of tusschen verschillende ... bans te kunnen aanduiden.

Ten slotte werd door eenige leden der tweede Afdeling de bedenking ge ... opperd, dat naardien, bij het aannemen dezer gewijzigde voorschiften, de ... vigerende wetten almede moeten veranderd worden, en het althans onzeker ... is, of zulks wel vóór 1841 zou kunnen geschieden, het welligt noodig zou ... zijn om, in afwachting, eene transitoire bepaling nopens den tijd van invoer ... of toepassing daar te stellen. Anderen vonden dit overbodig.

MENSELWERK.

WILLIAM WALLACE. (1298.)

trampantig Schotland, voor het talrijke leger van denragtigen EDUARD I, ... van Engeland, zwiachtende, was aan zijne onwettige ijzeren heer ... g onderworpen. De Schotten, onder eene onverdragelijk juk gekromd, ... inden hunne vrijheid en het bestuur hunner wettige vorsten; en toch ... inden zij den moed niet om dat juk te verbreken. Elke klagt was eene ... ad, welke met den dood werd gestraft; de onregtvaardigste vonnissen ... geslagen, de aloude wetten en vrijheden wederregtelijk geschonden. ... ngselche bewindhebbers persten den ingezetenen in vijf jaren meer geld ... in de vier laatste Koningen in den tijd eener eeuw van hen hadden ... d. Het zwaard alleen regeerde, en de woeste krijgsman leedte ont ... uit van zijnen dikwerf met bloed bevelkten roof.

zoo vele mannen, die, door vrees bevangen, de rampen van het ... land met schijnbare onverschilligheid aanzagen, of, door verachtelijk ... g gegeven, den onderdrukkers hunner landhieden de behulpzame hand ... was er één, wiens hart voor Schotland van de zuiverste, de edelste ... bleakte, en die met verantwoordiging op EDUARD'S snode handlangers ... g. Het was WILLIAM WALLACE, wiens naam met onvergankelijken ... in de jaarboeken der geschiedenis prijkt.

in de jeugdige jaren van eene siere mannelijke gestalte en edele gelaats ... g, ging op zekeren leestemogten des jaars 1298, van zijne echtgenoot ... zeld, over de groote markt van het stadje Lanark. Hij droeg een ... gijn groen lakensch kleed, en een dolk blonk aan zijnen gordel. ... schijnbaar aanschouwde hij de Engelsche krijgslieden, die zich af ... schijnbaar en in begeijng n tegen de zwakke menigte veroorlofdien. ... en dat zij bij vreeselike blikken op hem, en slechts d- dringende ... gna zijner gade konden hem beletten zijne billijke graanschap te ...

een bewijs van groote koenheid en kracht gegeven. In eene rivier gevischt ... hebbende, en zekere hooveelheid forellen in eene mand medebrengende, ... ontmoette hij drie Engelsche soldaten, die hem naderden, om hem ... zijne mand te ontnemen. Hij zeide, dat, indien zij bonger hadden, hij ... gaarne met hen zoude deelen, maar dat hij niet alles wilde afstaan. Tot ... eenig antwoord trok een der Engelschen de mand naar zich toe; maar op ... hetzelfde oogenblik bragt WALLACE hem met het dik eind van zijnen hengel ... zulk eenen slag aan het hoofd toe, dat de Engelschman dood ter aarde ... stortte; voorts hem zijn zwaard ontnemende, weerde hij zich daarmede zoo ... dapper tegen zijne andere vijanden, dat hij beiden op de vlugt dreef, en ... zijne vangst gezevierend behouden naar huis bragt. Van dit oogenblik af ... ontstond in zijne borst de eerste vonk van dien haat tegen de onder ... drukkcrs van zijn Vaderland, welke, steeds aangroeiende, hem tot zoo vele ... roemrijke daden aanspoorde, en den grondslag tot Schotland's vrijheid legde.

Thans evenwel achtte WALLACE het oogenblik nog niet gunstig voor de ... wedergeboorte van zijn vaderland, en peinzend had hij met zijne echtgenoot ... den hoek eener naauwe straat hereikt, toen een Engelsch krijgsman hem ... den doortogt belette, hem smadelijk toevoegende, dat hij het vreemd vond, ... dat een Schotsche slaaf zulke lijne kleedren en fraaije wapenen durfde ... dragen. WALLACE, hoewel ziedende van toorn, bedwong dien echter om ... zijner vrouw's wille, en vergenoegde zich met den Engelschman terug te ... stooten; maar deze, zich hierdoor beleedigd achtende, sloeg de hand aan zijn ... zwaard; vóór dat echter hij dit uit de schede had getrokken, was het staat ... van WALLACE in zijne borst gedrongen, en had hem nedergestooten. Alle de ... Engelsche krijgslieden op de markt aanwezig snelden toe, om WALLACE in ... hechtenis te nemen, of hem welligt terstond te vermoorden, doch hij be ... reikte het huis van eenen Schotschen edelman, die den moed had hem te ... beschermen. Deze opende WALLACE zijne deur, en sloot die achter hem ... digt; en terwijl de Engelschen dezelve met een vreeselijk geraas beukten, ... en ten laatste instieten, bragt de edelman den jongeling in zijnen tuin, ... van waar hij eene woeste en rotsachtige vallei. Carlond-Craig's geheelen, ... bereikte, alwaar hij voor alle vervolging beveiligd was. Maar, helaas! zij ... echtgenoot, door de zwakheid harer kunne verraden, had hem niet kun ... nen volgen, en was in 'svijands magt gevallen.

Vele Schotten, even als WALLACE, der dwingelandij moede, vreezen zich

bij hem, om, door de bergachtige streek begunstigt, den Engelschen in ... schermutselingen afbreuk te doen en hunne krachten te ondermijnen. Op ... zekeren dag, dat WALLACE zijnen troep monsterde, zag hij eene schrikke ... lijke vlam uit de stad beneden hem opgaan; angstige, hartverscheurende ... vrouwekreten verhieven zich en vervulden hera met afgrijzen. Zijne eigene ... woning stond in brand voor zijne oogen; zijne gade, zijne teedergheliefde ... gade en zijne trouwe bedienden werden, op bevel van den gouverneur van ... Lanark, onmeddogen vernood. Zijne haren rezen te berge, zijne voeten ... waren als vastgenageld aan den grond, en zijn oog werd als door eene on ... verwijlijke tooverkracht gedwongen dit vreeselijk schouwspel aan te staren. ... Als verstedend stond hij daar; zijne borst alleen jaggde van de schrikkelijkste ... woede, die immer eenen man bezielde, en zijn krampachtig misvormd ge ... laat toonde aan, hoeveel hij leed. Eindelijk strekte hij zijnen forschen arm ... uit, en, terwijl zijne krijgslieden hem omringende met een woest getier be ... loofden hun opperhoofd te zullen wreken, zwoer hij, bij deze nog ten hemel ... stijgende vlammen, bij dit onschuldig vergoten bloed, Engeland eene ... eeuwigen haat. WALLACE hield zijnen eed.

II. Aan de spits van zijnen troep behaalde WALLACE verscheidene voordeelen ... op de Engelschen, en niemand dergenen, welke in zijne handen vielen, ... werd gespaard. De gouverneur van Lanark zelf viel zijner wraak ten offer. ... Roekelooze ondernemingen werden door hem gewaagd, en gelukten alle door ... de koenheid en het beleid, waarmede zij ten uitvoer werden gebragt. WALL ... ACE boezende den Engelschen den grootsten schrik in, vooral daar hij elke ... zijner overvianingen zijn troep talrijker werd. Men zond tegen hem gansche ... legereafdeelingen, die teruggeslagen werden; en de Schotsche edellieden ver ... liepen zich openlijk daarover, want den haat, dien zij hunnen onderdrukk ... kers toedroegen, konden zij niet langer verbergen.

Maar men herraande de middelen om hun een eeuwig stilzwygen op te ... leggen; en waar men geen geweld durfde gebruiken, nam men zijne toevlugt ... tot eene snode list. Onder voorwendsel van zich met den adel oer de ... regering des lands te verstaan, verzocht de gouverneur der provincie alle de ... edellieden uit het Westen, om zich naar de skuren van Ayr te begeven, ... zijle eene menigte aan elkander grenzende ruine gebouwen, waar de gesce

Die leden der derde afdeling konden zich met art. 7 niet vereenigen, deels omdat zij, zich niet onden voegen bij het gevoelen dergenen, die de mogelijkheid van het afdelen eener verpligte zee-militie zouden willen ophouden, deels omdat zij meenen, dat, al wilde men daartoe besluiten, het grondwetsartikel zeldzaamlijk in de Grondwet, maar niet bij gewoontekening, behoort te worden opgenomen, en geenszins aan de gewone wetgeving overgelaten.

Men merkte verder in de derde afdeling op, dat de redactie der wet niet overeenstemt met de memorie van antwoord, in zoo verre de eerste de mogelijkheid eener zee-militie blijft veronderstellen, en de laatste verklaart, dat daarvan thans geene rede is.

De andere leden der derde afdeling vereenigden zich niet met deze bedenking, en namen genoegen met de redactie van het voorzede artikel, als het is voorgedragen.

Sommigen leden der derde afdeling bleven het voorts zeer bedenkelijk achten, dat in het nieuwe wetsontwerp de artikelen 211 en 212 der Grondwet wegvallen, en verklaarden zich hiertoe niet te kunnen vereenigen, aangezien, naar huone meening, de verpligting der ingezetenen tot het dragen der wapenen grondwettig behoort te worden bepaald bij de handhaving der onafhankelijkheid van den Staat en de beveiliging van deszelfs grondgebied, maar niet moet kunnen worden uitgestrekt tot eenige buitenlandse dienst. Ook vonden zij vooral in de laatste alinea van art. 212 eenen waarborg voor de ingezetenen, dien zij alsmede ongaarne zouden missen.

De andere leden evenwel der derde afdeling namen ook te dezen opzichte genoegen met het ontwerp, en vermeenden, dat het overige zeer gevoelig bij alzonderlijke wetten zou kunnen worden geregeld. Een lid verlangde, dat tevens in de Grondwet zou worden voorgeschreven, dat de wet op de nationale militia van tijd tot tijd, bij voorbeeld om de 5 of 10 jaren, zou worden herzien, ten einde ten opzichte van eene verpligting, die van zoo veel belang voor de ingezetenen is, geene voorschriften of dwingendheden blijven voortduren, die eventueel nooddeloze bezwaren geoordeeld worden te kunnen opleveren.

Een lid der vierde afdeling, bij de eerdere beraadslagingen niet tegenwoordig, vond in dit ontwerp een bezwaar, omdat hij aan de wet zelfs de mogelijkheid niet wil laten, om een gedeelte der militia voor de zee te bestemmen. Een ander lid ken aan het ontwerp zijne goedkeuring niet hechten, omdat nu niet bij de Grondwet, en mitsdien als onveranderlijke waarborg, maar bij de wet, de tijd van dienst (art. 206) en de uitgestrektheid der samenstelling van de militia (art. 203) zal worden bepaald. Algemeen meende men voorts in de vierde afdeling, dat het 212de artikel der Grondwet na art. 3 van dit ontwerp moet worden opgenomen. De wettiging daarvan, nu het geheele hoofdstuk VIII der Grondwet vervalt, veruoedelelijk zonder doel geschied, zou tot verkeerde gevolgtrekkingen kunnen leiden. Aan deze opmerking werd geuiecht, nu dit artikel eenmaal in de Grondwet gestaan heeft.

De nieuwe redactie in plaats van wet VII voorgedragen, gaf in de vijfde afdeling aanleiding tot de volgende aanmerkingen.

In het algemeen heeft men gevonden, dat door al te veel aan de wet over te laten, eenige belangrijkte waarborgen, door de tegenwoordige Grondwet aan de Natie verzekerd, aan dezelve ontnomen wierden, zoowel wat de dienstplichtigheid zelve aangaat, als ten opzichte van de regelmatigheid van het ontslag uit de dienst en het zenden van de militia buiten het grondgebied van het Rijk.

Een lid wilde daarom het VIIIste hoofdstuk geheel onveranderd laten, met uitzondering van de jaren, waarop de dienstplichtigheid begint. De overige leden keurden de redactie der vijf eerste voorgedragen artikelen goed; zij wenschten art. 6 dus veranderd:

«Behalve de vaste zee- en landmagt, bestaat er eene nationale militia, des noods door loting voltallig te houden, waarvan jaarlijks een gedeelte, door de wet te bepalen, ontslagen wordt; zij die hun ontslag bekomen hebben, kunnen tot geene andere dienst dan in de na te melden schutterijen worden opgeroepen.»

Nog oordeelden deze leden der vijfde afdeling het noodig:

In art. 7 bij te voegen, na de woorden: de koloniën, — «of buiten het het grondgebied van het Rijk.» Hierop te laten volgen art. 212 der Grondwet: «Alle kosten voor de legers enz.; waarbij gevoegd zou kunnen worden: behalve in de gevallen door de wet voorzien; ten einde de maatregel van garnisaires, als een dwangmiddel te kunnen gebruiken, in de wet te kunnen opnemen.»

Eindelijk, in plaats van art. 213 der Grondwet, een artikel van dezen of dergelijken inhoud:

«Tot behoud van de inwendige rust en om in tijd van oorlog tot verdediging van het vaderland tegen de aanvallen van den vijand te worden gebruikt, zullen er dienstdoende of rustende schutterijen worden ingesteld.» De slotbepaling of art. 8 werd goedgekeurd.

Afzonderlijke wetten zullen alles regelen, hetwelk tot de dienst der nationale militia en der schutterijen betrekking heeft.

Na de mededeeling der bovenstaande aanmerkingen aan de Regering, is door dezelve in het IV. ontwerp, achter het laatste woord (voorgedragen) in het 3 artikel de navolgende bijvoeging gesteld:

«welke aldus eenmaal vastgesteld zijnde, gedurende dien tijd blijven voortduren, ten ware inmiddels in dezelve, door eene nieuwe wet, veranderingen gemaakt mogten worden.»

Bovendien maken de bedenkingen rakende het VII ontwerp: Van de defensie, nog een onderwerp uit van de overwegingen der Regering, waaromtrent nader zal berigt worden.

Het zevende ontwerp, als zijnde eene nadere redactie der te maken veranderingen in het achtste hoofdstuk der Grondwet, van de defensie, luidt thans als volgt:

WIJ WILLEM, ENZ.

Alzo Wij in overweging hebben genomen, dat de ervaring het noodig heeft doen oordeelen eenige veranderingen in sommige artikelen der Grondwet te maken;

Zoo is het, dat Wij, den van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ART. 1. Er bestaat noodzakelijkheid tot verandering van art. 203 tot en

met art. 214 der Grondwet van het Koninkrijk der Nederlanden, geplaatst in haar achtste hoofdstuk: van de defensie.

ART. 2. Het geheele achtste hoofdstuk der Grondwet van het Koninkrijk der Nederlanden: Van de defensie, bevattende twaalf artikelen, zal worden vervangen door de negen navolgende artikelen.

ART. 3. Het dragen der wapenen tot handhaving der onafhankelijkheid van den Staat, en de beveiliging van deszelfs grondgebied, is een der eerste plichten van alle ingezetenen van het Rijk.

ART. 4. De Koning zorgt, dat er ten allen tijde eene toereikende zee- en landmagt onderhouden worde, aangeworven uit vrijwilligers, het zij inboorlingen of vreemdelingen.

ART. 5. Vreemde troepen worden niet dan met gemeen overleg des Konings en der Staten-Generaal in dienst genomen.

ART. 6. Behalve de vaste zee- en landmagt, is er steeds eene nationale militia in dienst, waarvan in vredetijd jaarlijks zoodanig gedeelte wordt ontslagen, als bij de wet zal worden bepaald. Er zijn bovendien schutterijen.

ART. 7. De militia wordt, zoo veel mogelijk, genomen uit vrijwilligers, op de wijze als bij de wet bepaald wordt.

Bij getrek van genoozame vrijwilligers, wordt de militia voltallig gemaakt bij loting uit de ingezetenen, van en tot zoodanigen leeftijd, als bij de wet wordt vastgesteld.

De manschappen der militia, welke hun ontslag bekomen hebben, kunnen, onder geen voorwendsel, tot eenige andere dienst dan die der schutterijen worden opgeroepen.

ART. 8. De militia, voor zoo ver dezelve tot de dienst te lande bij de wet bestemd wordt, zal nimmer en in geen geval naar de Koloniën worden gezonden.

ART. 9. Dezelfde militia kan nimmer zonder bijzondere toestemming der Staten-Generaal, buiten de grenzen van het Rijk worden gezonden, ten zij in een oogenblikkelijk dringend gevaar, of ook wanneer bij garnizoensveranderingen de kortste marschroute over vreemd bodem loopt. In beide deze gevallen geeft de Koning van de door Hem deswege gegeven bevelen, zoodra mogelijk, kennis aan de Staten-Generaal.

ART. 10. Alle de kosten voor de legers van het Rijk worden uit 's Lands kas voldaan.

De inkwartieringen en het onderhoud van het krijgsvolk, de transporten en leverancien, van welken aard ook, aan 's Konings legers of vestingen, niet ten laste van een of meerdere inwoners of gemeenten worden gebragt; zoo door onvoorzien omstandigheden zoodanige transporten of leverancien van bijzondere personen of gemeenten worden gevorderd, zal het Rijk dezelve te gemoet komen, en op den voet, bij de wet bepaald, schadeloos stellen.

ART. 11. Afzonderlijke wetten zullen verder alles regelen, hetwelk betrekking heeft tot de dienst der nationale militia en schutterijen.

ART. 12. Deze wet zal worden toegezonden aan de Staten der provincien Noord-Brabant, Gelderland, Holland, Zeeland, Utrecht, Vriesland, Overijssel, Groningen en Drenthe, welke, vóór den 10 Juli 1840 aan de gewone leden der Tweede Kamer van de Staten-Generaal een gelijk getal buitengewone leden zullen toevoegen, ten einde de Staten-Generaal, de Tweede Kamer in dubbelen getale, op den nader door Ons te bepalen dag, bijeenkomen, om te beraadslagen over de veranderingen der Grondwet, in deze wet vermeld.

Lasten en bevelen enz.

— De Commerce Belge deelt de navolgende correspondentie uit Parijs van den 30 des avonds ten 5 ure mede:

«Wij vernemen, dat Z. M. de Koning van Pruisen, na een voortdurend verval van krachten, het leven heeft afgelegd. Sinds lang reeds had men geene hoop meer op zijn herstel, in weêrwil van de groote inspanningen der kunst, die zich zelve als overtroffen heeft in het nasporen en aanwenden van middelen, om den Koninklijken lijder in het leven te behouden. Den dag vóór zijn dood heeft de monarch, zijn einde voelende naderen, het verlangen geuit, nog eene laatste maal zijn leger voor hem te zien defileren. Men heeft het ruchtbed van den Vorst voor het venster geplaatst. De Koning heeft aldus zijn laatste groet aan het leger kunnen toebrengen, en vervolgens het gezag aan zijnen zoon overgegeven. Den volgenden dag heeft Z. M. den laatste adem uitgeblazen.»

Onze gewone Parijsche correspondentie bevat het volgende:

«Men verzekert, dat eene telegraphische dépêche uit Metz het berigt inhoudt, dat de Koning van Pruisen den 28 II. bezweken is aan de ziekte, die sinds lang zijne krachten ondermijnde.»

De bijzonderheden door den Commerce Belge vermeld, schijnen aan de bovengemelde tijding eenig gewigt te geven. Wij gelooven evenwel, dat zij nadere bevestiging behoeft.

— Uit Parijs schrijft men, onder dagteekening van den 30 Mei, in eenen particulieren brief, het volgende:

«Met verwondering zie ik uit den Avondbode, dat iemand van hier geschreven heeft, alsof de onderhandelingen tot sluiting van een nieuw verdrag van handel tusschen de kabinetten van Parijs en 's Hage als mislukt moeten beschouwd worden. Ik onderstel, dat die berigtgever met den stand dezer voor den handel belangrijke aangelegenheid niet van zeer nabij is bekend geweest; daar ik meen te weten, dat er integendeel vele en gegronde uitzigten zijn, dat werkelijk een voor den handel van beide de natien voordelig verdrag tot stand zal komen. Zoo mijne berigten naauwkeurig zijn, is de heer legatiernaad Rochussen, die eergisteren van hier is afgereisd, naar 's Hage vertrokken, ten einde het ontwerp van dat verdrag aan de goedkeuring van uw hof te onderwerpen. Men meent, dat deze ijverige voorstander van uwe belangen hier weder zal keeren, zoodra deze goedkeuring van het verdrag zal zijn verleend, en men verwacht zijne terugkomst zelfs zeer spoedig.»

(Dit berigt, waaraan wij geene reden hebben te twijfelen, naauwkeurig zijnde, dan blijkt daaruit, dat de ongunstige tijding wegens het bedoeld verdrag, die wij in ons nummer van Woensdag 27 Mei uit het Handelsblad hebben overgenomen, van grond is ontbloot geweest; eene omstandigheid waarover zich ieder, die bij den handel belang heeft, voorzeker verheugt.)

— Men schrijft ons, dat bij een dezer dagen genomen Koninklijk besluit, aan den zich thans in Oost-Indië met onbepaald verlof bevindenden luitenant ter zee van de 1ste klasse A. van Vloten Jr., eervol ontslag is ver-

magtige arm besliste de nederlaag en volkomen ondergang der Engelschen. Eenigen hunner, zich herinnerende, dat eene binnen zijdeur toegang tot het klooster verleende, jilden derwaarts, doch de monniken, op het gerucht ontwaakt, en radende wat er omging, hadden zich gewapend, en wachtten, met hunnen prior aan het hoofd, den vijand af. Met het zwaard in de vuist bewistten zij hem den doortogt en stielen hem in de brandende gebouwen terug. Toen zag men een vreeselijk schouwspel. Met een verdoovend gekraak stortten de daken in, en allen, die nog in de schuren waren gebleven, werden onder dezelve haken verpletterd, waaraan zij de Schotsche edellieden hadden opgehangen.

WALLACE stapte met fieren tred langs deze rookende puinhoopen. «Dit is het begin onzer wraak,» zeide hij tot de zijnen, «maar dit zwaard zal niet in de schede rusten, zoo lang er zich één Engelschman op Schotschen bodem bevindt!»

IV.

De gevolgen dezer daad waren gewigtig. Een algemeene ontpand brak door het gansche land uit, en alom verhoef zich de kreet: Dood aan de Engelschen! leve het herboren Schotland! Men stelde WALLACE, onder den titel van protector, aan het hoofd van den ontpand, alhoewel hij niet tot den adelstand behoorde, doch zijne groote verdiensten en bekwaamheden verpligden de edelen zelve, zich aan WALLACE te onderwerpen, daar zij van hem alleen hunne redding konden verwachten.

Hij haastte zich troepen te verzamelen, om den vijand het hof te bieden; maar naauwelijks zag hij zich aan de spits van drie à vier duizend man, of hij vernam, dat graaf van SURREY, met den groot-thesaurier CRESSINGHAM aan het hoofd van een talrijk leger op hem aanrukten. Hij legerde zich op den noordelijken oever van de Forth, nabij de stad Stirling, ter hoogte, waar eene lange en zeer smalle brug over den breedten stroom was geslagen. In deze stelling wachtte hij den aanval der Engelschen af, en reeds den volgenden dag zag men hen op den zuidelijken oever verschijnen. De graaf van SURREY, een vermaard en kundig veldheer, begreep aanstonds de voortreffelijkheid van de door WALLACE gekozen positie, en gaf derhalve bevel halt te houden en den aanval nog niet te beginnen, opdat men hem uit zijne stelling konde verdrijven; maar CRESSINGHAM,

leend uit het vaste corps zee-officieren der Nederlandsche Marine, te hebben plaats gehad met ultimo December 1839.

— Aan den heer C. E. Borst is, naar wij vernemen; op zijn daaraan verzoek, een eervol ontslag verleend als burgemeester en secretaris der gemeente Hooge Zand (Groningen), terwijl in diens plaats is benoemd heer Mr. J. Rengers Hora Siccama, notaris aldaar.

— Men vernemt, dat de heer J. van den Broek Hz., tot dus ver van den stedelijken Raad der stad Oosterhout (Noord-Brabant), tot wettelijke stad is benoemd.

— Z. M. heeft dezer dagen het navolgend besluit genomen, betreffende de werkzaamheden der commissie van gemeenschappelijk toezigt over de roeiing van het konijn in de provincie Holland:

ART. 1. De werkzaamheden der commissie van gemeenschappelijk toezigt over de roeiing van het konijn in de provincie Holland, n°. 25, zullen instrekken over de geheele provincie Holland, blijvende echter de jaarlijksche inspectie, in art. 2 van hetzelfde besluit vermeld, alleen tot de zwaarten bepaald.

ART. 2. De commissie zal, bij het zich vertoonen van konijnen, de eigenaars en de autoriteiten, wie zulks mogt aangaan, vermanen, om onvervuld uit te roeien en er het oog op houden, dat zulks, naar der omstandigheden, behoorlijk plaats hebbe.

ART. 3. De commissie zal de hulp der Gouverneurs van Noord- en Zuid-Holland en der plaatselijke besturen kunnen introyen, om algemeene of bijzondere personen gerijpte notificatien te doen bekend worden en veranderingen te bekomen.

ART. 4. De commissie, bevindende, dat aan hare vermaningen geen gevolg wordt gegeven, zal daarvan aan het Departement der Opperhouthoofd onder bijvoeging harer consideratien en advies, rapport doen.

— Men leest in het Weekblad van Cleef van den 28 Mei II., dat van den 5 tot en met den 8 Junij aanstaanden eene tentoonstelling van schilderstukken, voorstellende: een boomrijk landschap door den binnen die stad wonenden Ridder B. C. Koekkoek, verzoeken van Z. K. II. den grootvorst troonopvolger van Rusland; zullende de zwaarten kunststukken, van andere kunstenaars en kunstvrienden, ter beschouwing worden gesteld; zijnde de entree op 2½ S. Gr., ten voordeele van de door gevestigde Gewerbe- und Handwerker-Schule, door den heer meester vastgesteld. Hierbij verdient nog gemeld te worden, dat de eerste reis is, dat de meesterstukken van den grooten schilder Rembrandt gediend hebben tot het bereiken of bevorderen van een weldadig doel, maar dat reeds meermalen zijne heerlijke voortbrengselen bijgedragen hebben, om het lot der armen te verzachten.

's GRAVENHAGE 31 Mei. Z. K. II. de Prins van Oranje is gisteren uit Tilburg in deze residentie teruggekeerd.

— De Eerste Kamer van de Staten-Generaal heeft, in hare zitting van den 29 Mei, aangenomen, behalve de ontwerpen van wet, strekkende tot vermindering der staatsbegrooting voor den jaren 1840, alsmede dat, houdende bepalingen over runderen, paarden en schapen, ten behoeve van het landbouw.

UTRECHT 30 Mei. Men vernemt, dat de brug over den Leijdschen gracht nabij deze stad, waarover de ijzeren spoorweg zal loopen, voor 2½ miljoen aanbesteed.

— Heden is aan onze Hoogeschool tot doctor in de beide rechten benoemd de heer G. J. van Hasselt, van Velp, na het verdedigen van zijne dissertatie: de actibus status civilis.

BELGIË.

BRUSSEL 31 Mei. De Commerce Belge meldt, dat de Utrechtsche commissie, naar men zegt, zich op dit oogenblik met de belangrijke zaak van de capitalisatie der door het tractaat van 19 April 1839 ten behoeve van België gebragte schuld bezig houdt. Deze kwestie zou insgelijks de werp van diplomatische nota's tusschen de kabinetten van Brussel uitmaken.

FRANKRIJK.

PARIS 30 Mei. Zoo als door velen voorzien werd, heeft de Koning van Pairs het door de Afgvaardigden goedgekeurde wetsontwerp betreffende de conversie der 5 pct., na eene korte beraadslaging, met 101 tegen 100 stemmen, verworpen. De raadsresident heeft nog eene poging aangewend om de uitslag te voorkomen, en in eene korte aanspraak met nadruk den maatregel verdedigd, hoewel de heer Thiers bij den aanvang van de rede te kennen gaf, dat hij eene welligt wanhopige zaak voorstond.

— De gewone correspondentie zegt, dat de heer Thiers het verdrag te hebben aan de Kamers eene wet voor te dragen, waarbij leden der familie van Napoleon, welke geneigd zijn den eed van getrouwheid aan de dynastie van Lodewijk Philips af te leggen, de termijn van Frankrijk zou worden toegestaan.

— Volgens eene telegraphische dépêche uit Marseille, zijn de van Orleans en Aumale aldaar in welstand, aan boord van de sloep de Crocodile en le Phare, aangekomen.

— Berigten uit Bajonne van den 26 dezer melden, dat alhoewel eene Carlistische zijde uit Saragossa de tijding ontvingen, dat drie keurbataillons naar Morella heeft geleid, terwijl, zoo men die overtuiging mag gelooven, het garnizoen van Morella 3000 man sterk zou zijn, en een legercorps van 10 à 12,000 man, gedurende beleg dier stad, het leger van Espartero zou vertrouwen.

ENGLAND.

Part. Corresp. LONDEN 29 Mei. De Morning Post maakt eenige aanmerkingen op het plan, dat te Parijs zou bestaan, ter verbetering van de Spaansche fondsen, tot welk einde eene Maatschappij zou worden opgericht, om in Spanje nationale goederen te koopen, en dezelve met andere Spaansche effecten te betalen; een plan, dat ook hier te lande eenigen tijd geopend is. Uit Parijs meldt men, dat de commissie van Spaansche fondsen houders aldaar, over dit plan, aan den Spaanschen

telijken der belendende abdij des winters hunne granen boigen, maar die des zomers bijna ledig waren. De edelen, geen wintrouwen voedende, begaven zich gezamenlijk naar deze bijeenkomst; men verzocht hen, ten einde alle verwarring te beletten, om twee aan twee binnen te komen. Deze maatregel kwam hun zoo natuurlijk voor, dat zij zonder aarzeling daaraan voldeden; maar aan alle de baltken had men koorden vastgehecht: Engelsche soldaten hielden een eind daarvan in de hand, en naarmate de afgevaardigden binnenkwamen, wierp men hun den strik om den hals, en werden zij aldus opgehangen, zonder door eenen kreet hunnen vrienden, die buiten stonden, te kunnen waarschuwen. Allen vonden daar den dood.

III.

WALLACE vernam deze ramp, en was op eene schrikkelijke wraak bedacht. Het Engelsche garnizoen van Ayr was in diezelfde schuren gelegerd, waar zoo vele Schotsche edelen zoo verraderlijk vermoord waren geworden. Eene maand hierna klom eene oude vrouw des nachts uit de stad naar de schuren, merkte met kruit de deuren van alle de gebouwen, waarin de Engelschen zich bevonden, en keerde behouden terug, zonder dat men haar in deze bezigheid belemmerd had. Toen daalde van de bergen een troep gewapenden, ieder van welke een pak touwen bij zich droeg. Bij het maanlicht aanschouwden zij de deuren met de grootste oplettendheid, en bonden van buiten vast alle, die met een kruis waren geteekend. Na het gelukkig volbrengen dezer daad, onder toezigt van WALLACE geschied, liet hij een tweede detachement in eene diepe stilte oprukken, hetwelk stroom voor de deuren en vensters ophoopte. Toen naderde WALLACE, en als een wrekende engel ontstak hij eene toorts, en wierp die in het drooge stroom, terwijl zijne soldaten aan alle hoeken der gebouwen zijn voorbeeld volgden, zonder dat er een enkele alarmkreet gegeven werd.

Eerst bij den gloed der knetterende vlammen ontwaakten de rampzalige Engelschen; reeds stonden de houten gebouwen geheel in brand, en een levige wind verduubelde nog de magt van het vreeselijke element. Zij snelden naar de deuren om het gevaar te ontlopen, maar vonden die alle gesloten. Toen verbruzelden zij deze met hunne zwaarden en strijdbijlen; doch de vijand stond daar buiten, een ijzeren muur, die hen in de vlammen terug wierp, of door het zwaard deed spieren. WALLACE vertoonde zich overal, en zijn

die in zijne hoedanigheid van geestelijke en thesaurier, den veldheer had behooren te beletten, zijne plannen te volgen. Steeg te hoog begaf zich te midden der soldaten, nitroepende: dat het de plicht was oversten was, overal te strijden, waar hij den vijand ontmoette. Hooren dezer ijdele taal, werden de Engelschen in geestdrift ontstoken onder het aanhellen van verwarde oorlogskreten en het zwaaijen van zwaarden, eischen zij van hunnen bevelhebber, dat hij op slag van looveren. Te vergeefs trachtte de graaf van SURREY, die Schotland, in naam van Koning EDUARD, zijne dolzinnige krijgsplannen doen bedaren, en stelde hun voor, dat zij in hun verderf liepen, terde niet naar zijne redenen, en dwong hem het teeken tot de dood te geven.

CRESSINGHAM, die over de voorhoede het bevel voerde, en, oogenblik geestelijk, niet aarzde om zwaard en lans te hanteren, ging de bevelen rangschikte zijne troepen aan de overzijde in slagorde, van het overste leger gevolgd. Toen gaf WALLACE het sein, en viel op de Engelschen aan. Zij weken in verwarring terug, en stielen op de anderen, die overtoogt bewerkstelligden. Honderden vielen door de zwaarden der Engelschen, of vonden den dood in den snellen stroom. CRESSINGHAM werd et slagoffer zijner vermetele onvoorzichtigheid: het staal van zijn zwaard trok hem aan de woede der zijnen.

SURREY, ziende, dat, wanneer het den Schotten gelukte, de brug te vernemen, er waarschijnlijk geen enkele man van het geheele leger zou overblijven, nam eene kloek besluit, en deed de brug in brand steken. Het werd een gedeelte van zijn leger opgeofferd, doch het behoud der overblijvers verzekerd. De regent haastte zich met het overschot zijns legers te verwijderen naar Engeland aan te nemen, en kwam daarmede over de beide rijken vanden schiedt. Maar achter hem stond de ganse familie van de beide rijken vanden schiedt. Maar achter hem stond de ganse familie van de beide rijken vanden schiedt. Maar achter hem stond de ganse familie van de beide rijken vanden schiedt.

(Het vervolg hierna.)

KOPENHAGEN 21 Mei. Adonson, Anna Maria, Antwerpen. — 18 Mei. (Ter reede): Noppen, August Wilhelm, dito. Rindom, Jan E. Land, dito. Potjewijd, Albedina, Bergen.

WARNEMUDE 24 Mei. Scholtens, Alida, Amsterdam.

WISMAR 25 Mei. De Jonge, Fenna, Rouen.

GREIFSWALD 20 Mei. De Vries, Vr. Wabbequina, Rendsburg, is den 24 dito naar Schiedam vertrokken. — 22 Mei. Pot, Annegina, dito. Patje, Annegina, dito.

STRAALSUND 25 Mei. Kortrijk, Antonia, Groningen.

SWINERUNDE 23 Mei. Kuitse, Junge Wieber, Amsterdam. — 24 Mei. Post, Anna Catharina, Antwerpen.

PHLAU 23 Mei. Ekamp, Vr. Antje, Amsterdam. Danhoff, Pieter Hendrik, Groninger Scholtens, Sjoumanta, dito. Fenenga, Welvaart, Muiden. Wieben, Vr. Gebke, Antwerpen. Faber, Johanna Mulder, dito. — 24 Mei. Ebes, Maria, Harlingen. De Vries, Vriesland, Lemmer. Van der Werf, Jantina, Havre. Riegering, Harmina, Antwerpen.

HEMEL 21 Mei. Jansen, Jonge Johan van Letten, Harlingen.

CRONSTADT 19 Mei. Breeland, Hendrika Arentina, Stavanger. Mulder, Alida Frankina, Rotterdam. Larsen, Variation, Antwerpen, l. v. IJstad. — 20 Mei. Duintjer, Maria Frederika, Eggersund. — 21 Mei. Karsies, Petrus Ludovicus, Marseille en Vinarosa. Hazewinkel, Margaretha Cornelia, Bergen.

UITGEZELD.

TEXEL 31 Mei. J. G. Cuhman, Pomona, New-York. P. Jagtman, Hendrina, Hull. W. J. Zwart, Martha, Drammen. O. H. Christensen, Greven de Karen Wedel, dito. J. L. Holst, de 2 Gebroeders, Holmstrand. C. Therp, Forsigtheden, Noorwegen.

TERSCHELLING 28 Mei. S. H. Finch, Eclipse, London. J. Manning, Flora, dito. A. Hove, Eglantine, Newcastle. W. M. Donald, Epilon, Sunderland. J. H. de Weerd, Pieter, St. Petersburg. H. H. Bakker, Catharina, Riga. C. M. Rémick, Speculation, Dantzig. T. Stubbe, Cort Sivertsa Adler, dito. H. H. Koster, Margaretha, Rendsburg en Dantzig. J. R. Dood, de Jonge Lucas, Oostzee. F. C. Hofferikorn, Norges Constitution, Drontheim. J. G. Oijen, Orvarr Odd, dito. C. Houwink, Sophia, Broeck. A. Boon, Jacaba Hazewinkel, Noorwegen. J. Andreassen, Elise, Hamburg.

DELFIJL 27 Mei. S. S. Freeman, de 4 Gebroeders, Oldersum. R. W. de Jonge, de Vr. Albertha, Amsterdam n. Hamburg. — 28 Mei. H. J. Leeuw, Nejufr. Heilje, Larvelt. — 30 Mei. H. Broekema, de Gesina, Hamburg.

TERMUNTERZIJL 28 Mei. B. J. Mulder, Biens en Margrieta, Dittum. J. J. Deters, de Vr. Anna, Leer. A. W. de Jonge, de Vr. Hillegien, Euden. J. K. Heins, de Vr. Georgina, Haldé.

BEIYOET 31 Mei. J. Walton, Levant, Stockton. — Gisteren nog: P. M. Page, Admiraal Windham, Guernsey.

HEMELLE 31 Mei. M. Coutard, Rotterdam (S), Havre.

LIVERPOOL 28 Mei. Barrett, Kato, Rotterdam. Paine, Coral, dito. B. H. Kunkel, Anja, dito. Schut, Maria Aletta, dito. (Zelk.) Dik, Harmonie, Amsterdam. Crawford, William Henry, Rotterdam. (In lading): Bewitt, Mary, Dordrecht.

COWES 27 Mei. Moore, Metamore, Matanzas n. Antwerpen.

SUNDERLAND 27 Mei. Steward, Thomas en Mary, Schiedam.

WISMAR 18 Mei. Wijbes, Vriendschap, Zaandam.

STRAALSUND 19 Mei. Visser, Hoop, Zaandam.

NEMEL 21 Mei. Lammers, Hercules, Antwerpen.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 1 Junij 1840.

SCHEPEN IN LADING.

Nr. Frankfort, bet schip Oreo, schipper O. Herberich.

» Dusseldorp, » Germania, » Th. Weerpas.

» Rijnschans en Leopoldshaven, » Heinrich, » M. Wippenurth.

» Duisburg, » Friedrich Wilhelm, » J. L. Arera.

» Mönchen, » Jungfrau von Selms, » J. Seil.

» Urdingen, » Tot Vergeven, » J. J. van der Maden.

» en Neuz, » Frederica, » J. J. Ruchert.

» Coblenz, » Frederica, » J. J. Ruchert.

Aangekomen: P. Muller, Mercuur, van Duisburg; P. Biens, Mannheim, van Mannheim.

Vertrokken: G. W. Beijer, Jorgo Wilhelmina, naar Keulen; G. Koene, Vrouw Adelheid, naar Dusseldorp.

KRULAN, 29 Mei. Aangekomen: J. Polzen, van Amsterdam, met 1,272 ctr.

Voorbijgevaaren: J. Schneckenberg, van Rijnschans naar Rotterdam, met 1,400 ctr.; J. W. Brinkmann, van Unkel naar Amsterdam, met 1,900 ctr.

In Lading: naar Rotterdam M. Berghols; naar Amst. H. Claasen Wm. Krammick, 25 en 28 Mei. Voorbijgevaaren: J. Spork, van Rotterdam naar Krulen, met 2,098 ctr.; T. Ittschert, van Rotterdam naar Mannheim, met 4,087 ctr.; B. Androer, van Rotterdam naar Frankfort, met 3,408 ctr.

Rijshoogte te KRULEN, 28 Mei, 10 voet, 3 duim. 29 Mei, 9 voet, 11 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

CHARLESTON, H. King, Betsy and Jane. 370 b. Katoen, Gebr. Harten. DRAMMEN, O. A. Krugé, Scandinavia. 1 lad. Hout, Hoeven en Lamberts. LAURVIG, D. Anthoniscn, Johanna Georgina. 1 lad. Hout, Hoeven en Lamberts.

ROTTERDAM.

BALTIMORE, J. Allyn, Berwans. 771 v. Tabak, 14 k., 5 v. Gorn, 4 v., 8 b. Doogersien, 150 vjs. Harst, 2 k. Verwaren, 1 vj. C-stor-Olie, 1,838 st. Verhout, 4 k. Extract Logwood, 1,000 st. Huiden, Varkeisser en Hodges.

H. T. Hollander, Ageta. 304 v. Tabak, 164 b. Koffij, 155 z. Picment, 100 vjs. Harst, Hoffman en Dorrepaal.

LONDON. W. Norwood, Columbine. 133 z., 30 v. Rijst, Sturenberg, Cankrien en Co.; 6 pip. Rum, Roelofs, Cloos en Co.; 585 st. Hout, 4 k. Koopm., C. L. Ringrose en Co.; 52 pk. Koopm., 40 z. Raapzaad, Order.

G. Pearson, London. 436 z. Rijst, Varkeisser en Hodges; 110 b. Katoen, C. E. Ringrose en Co.; 12 v. Traan, 7 v. Koopm., Puygers en Harek; 251 boss. IJser, Klansz en Co.; 69 boss., 527 stav. do., 10 k. Blik, Routny en Co.; 39 v. Koopm., 520 z. Rijst, Order.

D. Dumbop, Batavia. 74 b. Katoen, P. A. van Er; 85 IJeren Platen, 8 st. IJzerwerk, Nederl. Stoomboot-Maatsch.; 30 pk. do.; Boutny en Co.; 214 b. Koffij, 20 k. Indigo, 450 Kogels, 12 v., diverse collis Koopm., Order.

LIVERPOOL. W. J. de Groot, Agatha. 60 b. Katoen, C. L. Ringrose en Co., 20 b. do., 20 b. Senebladen, Puygers en Hauck; 1 partij Klipzout, A. A. Nieuwhamp.

P. H. Schuchling, Harmonie. 100 ps. Lood, C. Balguerie en Zn.; 21 korv. Amsterd., W. Smith en Co.

W. J. Strat, Wigerdina. 100 b. Katoen, Thormann en Co.; 2,030 ps. Verhout, A. Ellerman.

KONINGSBERGEN. W. Bolwin, Providencia. 69 l. Tarwe, van Tomptte en Dorrepaal; 3 b. Linnen, B. H. Roling en Co.; 3 b. do., Th. J. Wermeling.

C. F. Bannan, Die Hoffnung. 108 l. Tarwe, J. de Kuyper en Zn.; 6 b. Linnen, Schmitz, Cruse en Co.

HADERSLEBEN. A. A. Wolkammer, Hellegina Albedina. 600 t. Boekweit, A. G. Paats.

NEUFELD, H. J. Bertman, Sophie Margaretha. 822 t. Raapzaad, de Kuyper en Strath.

LUBBEK. P. Böpke, Erns Catharina. 205 t. Lijpzaad, 36 t. Doderzaad, 4 l. Gerst, Mettenien en Co.

HEMEL, J. P. Segebarth, Minerva. 38 z. Gerst, 1 partij Hout, J. de Kuyper en Zn.

SPETTIN. M. D. Schmidt, Asia. 259 f. Aardappelen Brandewijn, A. F. Ebeling en Co.; 155 l. do. Coorans, Born en Philippi; 9 f. do., Puygers en Hauck; 1,980 pl. Zink, Grob en Sauder.

WATANZAS, W. A. Broy, Leonore. 2,950 k. Suiker, J. E. Uoof.

WARENBESTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

AMSTERDAM, 1 Junij.

KOFFIJ. Hierin is vorige week wederom, buiten het Surinaamsch, weinig omgegaan; van deze soort zullen de plaats gehad hebbende toevoeren in de volgende week genoegzaam geheel opgeruimd zijn.

SUIKER. (Ruwe.) In de afgelopen week is de omzet niet van eenig belang geweest.

Men noteert: Surinaamsch f. 21 à f. 29; Brazil wit f. 29 à f. 39; dito geel, met 18/m rabat f. 28 à f. 31; dito bruin, met dito f. 23 à f. 26; Havana wit f. 37 à f. 59; dito geel f. 30 à f. 36; dito bruin f. 27 à f. 29; Java wit f. 35 à f. 39; dito grijs f. 32 à f. 34; dito geel f. 29 à f. 31; dito bruin f. 23 à f. 23; Manilla wit f. 30 à f. 32; dito bruin f. 22 à f. 28.

(Geraffineerde.) Ofschoon er geene verandering op te geven is, blijft echter de markt een fern agasten behouden, en gaan de voorkomende partijen coulant van de hand. Basterden blijven blaauw en lusteloos; Stroop f. 17; Stoomstroop f. 15 à f. 16.

SPECERIJEN EN KRUIDENSWAREN. Americ. gepelde Carolina Rijst geldt f. 13; alhier gepelde, naar qualiteit, van f. 12 à f. 14; f. 12; qual. f. 15; gepelde O. I. van f. 9 à f. 11; gepelde Tafelrijst f. 12. Zantische Krenten f. 35. Bepape Peper 24 ca. Corinth. Rozijn f. 8. Noten en Fochie worden op 10 ca. avans boven de veilingsprijzen gehouden. Nagren 68 ca.

TABAK. Behalve de reeds opgegeven verkoopen van 20 en 132 vaten Maryland, in de vorige week, zijn nog afgedaan 58 vaten, met de lading Ocean, aanvoer 1839; de daarvoor bestede prijzen toonden genegen kooplust voor dat blad aan; in andere soorten vonden geene omzettingen uit de eerste hand plaats. Voorraad eerste hand:

	1839 vaten.	1839 vaten.
Maryland.	107	978
Kentucky.	27	27
Virginia.	—	—
Stelen.	12	56

HENNEP. Er is betaald voor: Riga Ukraine Rein f. 78; Koningsberger Snit f. 73 à f. 74; Petersburger Halfrein f. 60; Memelsche Pas f. 58; Riga Poolse Heede f. 36 en f. 35.

STERKE DRANKEN. Jenever staande; overige artikelen zonder verandering.

Jenever Amst. prof. f. 18; à 20 Rum. f. 24 à 36
 Amer. (op pijp.) » 18; à 21 Voorloop Lang. f. 16; à 16
 Arak. 175 » 230 Barc. 17; à 17

AMSTERDAM, 30 Mei.

KOFFIJ. In veiling zijn 1,500 balen beschadigde Rio van 40½ à 59, en 500 balen dito St. Domingo van 48 à 57 ca. verkocht. KATOEN. 80 balen Georgia zijn tot diverse prijzen verkocht. VERFHOUT. 40,000 kilo's Ninas Sapanhout zijn tot niet bekend geworden prijs afgedaan.

ROTTERDAM, 30 Mei.

RIJST. Heden werden 876 balen Siam verkocht; de bestede prijs schijnt f. 7 te zijn.

LIVERPOOL, 28 Mei.

KATOEN met zeer matigen handel; 3,000 balen, meest Americaansche, waarvan 300 ten uitvoer, zijn verkocht. De markt blijft slap; de prijzen zijn ½ à ¼ dr. gedaald.

GRANEN, HANEN, OLIE, ENZ.

LONDON, 29 Mei.

De handel in Tarwe, zoo Engelsche als vreemde, is zeer slap tot de prijzen van 11. Maandag; in overige Granen geene verandering, met tamelijken aanvoer.

De Middelprijzen der laatste zes weken zijn:

	Tarwe.	Gerst.	Haver.	Rogge.	Boonen.	Erwtten.
	68/8	39/1	26/4	37/4	43/6	41/10
de regten zijn:	10/8	3/4	7/9	14/.	5/.	3/.

HAMBURG, 28 Mei.

In deze week heeft er weder levendige handel in Tarwe plaats gehad; 700 à 800 last zijn meestal voor Engeland gekocht, en op het laatst heeft men 2 à 3 ka. boven de prijzen van heden vóór acht dagen betaald. Het Rogge, in het algemeen, is er geenerig; het Haver prijshoudend, met weinig aanvoer. Haver, met uitzondering der beste soorten, minder gevraagd, en overvloedig in prijs. Boonen en Erwtten zijn tot vorige prijzen goed te plaatsen. Bockweit, bij kleine partijen aangebragt, vond tot vorige prijzen gereede koopers. Raapzaad komt weinig aan, en de voorraad is onbeduidend; mooi Zaad zou goede prijzen opleveren. Lijnzaad, bij kleine partijen tot onveranderde prijzen te bekomen. Raapkolken prijshoudend en goed te verkoopen. Lijnzaad stil en iets lager.

AMSTERDAM, 29 Mei.

In vreemde Tarwe blijft het stil; 77, 78 kilo's Inlandsche blijft f. 13, f. 13½ gelden. Rogge vaster in prijs, met goeden handel; 70 kilo's Pillau tot f. 6½ à f. 6½; 71 kilo's dito tot f. 6½ à 6½; 71, 72 kilo's Dantzig f. 6½; 72, 75 kilo's Stettin, en 69 kilo's Vriessche tot f. 7 gedaan. Goede Deense Garst, 103, 103 & is tot f. 5½ verkocht; 103 & Pommerache op f. 6½; 100 & Zeenwache en Rijst op f. 7½; 98 & Vriessche Winter op f. 7 en 98 & Zomer dito op f. 6½ gebouwen. 73 & Vriessche Haver, op den zolder, op f. 4½ à f. 5 gelaten, f. 4½ à f. 4½ gebouwen. Oliezaaden goed prijshoudend, en weinig ter veil. Deensch Koolzaad tot f. 14½ à f. 14½ gedaan, thans op f. 14½ gebouwen. 109, 110 & Koningsberger Lijnzaad tot f. 10½ à f. 10½; 110, 111 & Olijven tot f. 11½; 114 & dito tot f. 11½ à f. 11½ gedaan; 110 & Houtsch op f. 10½ gebouwen. Twee ladingen Libanouch Hennepzaad zijn tot f. 11 verkocht. Olie onveranderd in prijs.

Advertentiën.

(5982) De COMMISSIE VOOR DE VAART OP DEN RIJN maakt bij dezen aan de Belanghebbenden bekend, dat door haar op den 15 Junij 1840, des middags ten 12 ure, in het voormalige Gebouw op den Binnen-Amstel, voor de Rijnvaart bestemd, ten overstaan van den Notaris Mr. J. S. COMMELIN, publiek in ERN Percel tot AFBRAAK zal worden verkocht:

DE FONDERING EN OPSTAND VAN HET VOORMALIGE WAAG-GEBOUW OP DEN BINNEN-AMSTEL.

De Conditien, waarop deze Verkoop zal geschieden, zullen acht dagen vóór de veiling ter lezing liggen aan het Bureau der Commissie binnen het Entrepôt-Dok, in het Koffijhuis het Voeje, achter de Beurs, in het Noord-Hollandse Koffijhuis, en in Eik en Londen, in de Plantage, terwijl het Percel zal kunnen bezigtigd worden van des Achtsten Junij af tot en met des Verkoopdags; toe, mits voorzien te zijn van een, door den Boekhouder getekend, bewijs van toegang.

AMSTERDAM, den 30 Mei 1840.

(5983) AMSTERDAM, UTRECHT, 's HAGE. **Plumbersing van Holle Tandem met Minerale Cement Succedaneum.**

De Heer MALLAN, Dentist, onder de Firma MALLAN & ZONEN, No. 9, Balfoorsstraat, Piccadilly, London, en No. 69, Rue Montague de la Cour Brussel, heeft de Eer het geveerde Publick te berigten; dat hij zich alhier heeft gevestigd, terwijl hij voortgaat met het TANDREKEN EN REMODELEREN van HOLLE TANDEN, (niet zijn verhaard MINERALE SUCCEDANEUM, (waarvan hij alleen eigenaar is); hetwelk, in eenen vloeibaren toestand in de Wolte der Tandem gebogt wordende, in weinige oogenblikken zoo hard wordt, als de Tand zelf, en zulks zonder pijn, hooft of onangenaamheid te veroorzaken, en vele jaren goed blijft. De Heer MALLAN zet ook, zonder de oude stukken weg te nemen, ARTIFICIELE NATUURLIJKE TANDEN, zonder IJzerwerk of Heftsel, in, en geeft van echen Tand tot het ganseche Gebit, waarborgende aan zijne Patiënten, van de SPIJSVERMALING en SPRAAK volkomen te zullen beattwoonen. Dezelve zal dagelijks van 10 tot 5 ure te spreken zijn als volgt:

Te 's HAGE, elken Maandag en Dingsdag bij den Heer L. VAN DE MOER, in de Lange Pooten, Wijk K, No. 435.

Te UTRECHT, elken Woensdag en Donderdag, bij den Heer H. RYTINGER, op het Nieuwmarkt, No. 245.

Te AMSTERDAM, elken Vrijdag en Zaterdag, bij den Heer JACOBO-WENZ, Magazijn in Plantage, Waagereest, No. 211.

(5984) **Te Dordrecht**
 Nijnt in lading naar Batavia het Nieuw Kopervast Gebouwd en Gekoperd BA PICTURA, gevoerd door Kap. N. H. B. voorzien met zeer goede Inrigtingen voor en een' geëxamineerden Doctor.
 Adres: SANDBERG & Co., Coryadoen.

(5985) **Magazijn van Manufacturen.**
 De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat zijn MAGAZIJN plaatst is op de Keizersgracht, het tweede huis van de Leydsche No. 157, en ruim voorzien is van alle soorten van Zijden Stoffen, sekne de Laine, Jaconats, Linten, alsmede van onderscheidene Artikelen van smaak.
 J. G. HUYSMAN.

(5986) J. H. M. WESSELS zijne Affaire in WIJNEN en DRANKEN, van den Singel bij de Toerenluis, Verplaatst hebbende den Kloveniersburgwal, over de Slijkstraat, No. 31, te Amsterdam de Eer bij deze zijne Prijs-Courant bekend te maken.
 (Lands- en Stads-Imposten, alsmede de Flesschen, in de Prijzen begrepen.)

	Bij het Anker.	Bij de Flesch.		Bij het Anker.
Medoo A	f. 20.	f. 0.50	Madeira A	f. 35.
» B	» 24.	» 0.60	Idem B	» 40.
» C	» 26.	» 0.65	Idem C	» 48.
» D	» 28.	» 0.70	Madeira Drij	» 60.
Paulus (zwart lak)	» 30.	» 0.75	Malaga	» 48.
St. Estèphe	» 32.	» 0.80	Idem	» 60.
St. Seurin	» 34.	» 0.85	Epst à Port	» 40.
St. Julien	» 36.	» 0.90	Idem	» 50.
Guimberteau La Barde	» 40.	» 1.—	Idem, Oude	» 60.
Barre St. Estèphe	» 44.	» 1.10	Champagne	
Chateau Villeneuve			Idem	
Cantemerle	» 54.	» 1.25	Idem	
Pommies Agassac			Cognac Brandewijn	
Chateau St. Marie	» 66.	» 1.50	Idem, Oude	
Chateau Carnet	» 36.	» 0.90	Arnaquac Brandewijn	
Petit Bourgogne	» 48.	» 1.20	Barcelona Idem	
Beane	» 36.	» 1.20	Jamaica Rum	
Pomard	» 66.	» 1.50	Idem	
Witte Graves A	» 33.	» 0.80	Arac	
Idem B	» 44.	» 1.05	Siroop de Panch A	
Bergerac A	» 30.	» 0.70	Idem B	
Idem B	» 44.	» 1.05	Extrait d'Absinthe	
Muscat Frontignan	» 50.	» 1.25	Kirschwasser	
Idem Lunel	» 64.	» 1.50	Voorloop	
Bodemheimer	» 26.	» 0.60	Genever	
Eiler	» 30.	» 0.70	Idem Oude	
Deidesheimer	» 35.	» 0.80	Wijn-Azijn	
Geisenheimer	» 39.	» 0.90	Bordeaux-Azijn	
Rudesheimer	» 43.	» 1.—	Genoa-Olie pr. Ned. Kan.	
Hochheimer	» 53.	» 1.25	Best Maag Elixier	
Scharlachberger	» 63.	» 1.50	Fachninger, Seltzer en Geilnauer Water, pr. Kruik	

NB. Commissiën voor buiten deze Stad worden met kort f. 3.99 pr. Anker voor Stads Impost, op dezelfde voor ten uitvoer gebracht. De ledige Flesschen worden tegen pr. stuk in betaling aangenomen. Brieven en Gelden.

(5987) **Lees Hier:**
 In den omtrek van de Leydsche Poort, wordt voor een EERSTE bij Fatsenlijke Liederen, te Hoor aangehouden: Een *Nit Gemeen* VOORKAMER, des verkiezende met den Kout. Iemand, hierop reflecterende, gelieven zich met gesloten Briefje te wesen, onder letter O, aan het Bureau van den Avondsbede.

(5909) De Ondergeteekende, nog eenige uren ter zijner beschikking hebbende, tot het geven van *Grondig Onderwijs* in PIANO, ZANG en zoowel voor eerstbeginners als aan meergerevorden, beveelt zich aandienken zijner Vrienden; terwijl hij, ondanks de ongunstige omstandigheden, tot zeer billijke prijzen, woensdags biddendgemeen wesen en deugdzaam FORTE PIANO'S of STAARTSTUKKEN te laten ontwaaren bij reeds sedert jaren verscheiden Stukken met veel succes biterd heeft.
 V. NAGER,
 MUZIK- EN ZANGKUNST.
 Honor. Lid van de Maatschappij: Tot *Bewondering der Toon*.
 Adres: Lauriergracht, N.

(5988) **Lees hier:**
 EEN GESTUDEERD PERSOON, tevens ervaren in de moderne en andere vakken van Wetenschap, eenige Avonduren ter zijner schikking hebbende, wenschte dezelve, op billijke voorwaarden, te besteden. Adres, met *Franco Brieven*, onder Leit. P. A. A. ZWEESSAARDT, Boekdrukker, in de Warmoesstraat, bij de gendam, No. 206.

Heden, voor het laatst, te Bezichtig de Boeken, Plaatwerken, Schilderij
 PENDULES, ELECTRISER-MACHINES, TOOVER-LANTAARN, Geueeren, Muzijk-Instrumenten, Liefhebberijen, welke, door NAYLER & Co., Morgen en Donderdag, geveild zullen *Goederen voor de volgende Veiling kunnen tot den V JUI* gezonden worden.

Schouwburgen, Concerten, enz
FRANSCH SCHOUWBURG. L. J. STOETZ MAJOFSKI, Zangeres aan den Amsterdamsehe Stads Schouwburg de eer aan het Kunstminnend Publick te berigten, dat zij voor een *éne Tooneelvoorstelling* ten haren voordele te geven, op *Maandag 15 Junij 1840*, welke zal bestaan in NORMA, groote Opera, naar de liansch, voor het Nederlandsche Tooneel ingrigt, in drie-Bedrijven, van *V. Bellini*; nooit vertoond. *Aanvang ten Zeven*. Tot het verkrijgen en bespreken van plaatsen gelieve men zich voegen bij de Beneficiaire, *Eerste Weteringsdwaarsstraat*, bij de *gracht No. 36*, alsook op den Speeldag aan bovengemelden Schouw van 10 tot 8 ure.

THEATRE TIVOLI, in het PARK, ten huize Heer VAN DER BRUGH. — Het gezelschap, onder directie van *M. D. Voet*, zal zijne Tooneelvoorstellingen aanvangen op *Dingdag 2 Junij 1840*, en op elken Dingsdag bepaald blijven, terwijl zulks uit hooft van ongunstige weder zal uitgesteld worden. Men zal ten vóóren: *DE GROOTVADER*, tot Zangspel bewerkt door *M. D. Voet*; schenkeide: *Duet van Rossini*, te zingen door *Mejvn. Weening* en *Aria uit det Freischütz*, te zingen door *Mejvfr. Weening*. Tot *KAPTELMEESTER VAN VENETIE*, Zangspel, door wijlen den Heer *J. H. D.* *Aanvang ten half acht uren*. *Tot voor ieder Persoon f. 1*, waarvan 50 Cents in vertering zal *aangenomen*.

HARMONIE-SOCIETEIT, PARK, in de PLANTAGE Heeren Leden worden verwittigd, dat het *eerste CONCERT* zal plaats ben *Donderdag den 4 Junij 1840*. *Aanvang ten 7½ uren*. He

Extracten uit de Tweede Editie, van MAANDAG 1 Junij 1840.

NEDERLANDEN.

ZITTING VAN DE TWEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.

Zaterdag 30 Mei.

De zitting, welke heden ten half drie vergaderde, is een adres ingezeten uit Groningen, houdende klagen over een aan hem aangenomen uitspraak, naar de commissie ad hoc verzonden.

De commissie is wijders, bij monde van den heer van Hoorn van Veen, rapport uitgebracht op een verzoekschrift van den heer Cleban, zich bevindende te Amsterdam, houdende klagen van, naar zijne meening, onrechtvaardige handelingen door den gouverneur van Nederlandsch Indië, ten opzichte aangewend, met verzoek tevens, om bij de aanstaande herziening der grondwet, doel treffende wijzigingen te maken, ten einde de handelingen in het vervolg te voorkomen.

De commissie adviseerde het deponeren ter griffie, waarmede zich de Kamer vereenigde. De heer van Dam zeide, dat alle, die met de klagen van den heer Cleban bekend zijn, niet van meening zijn, dat het ongelijk bij den requestant berust; dat het intusschen bedroevend was, dat men op de klagen van een Nederlandsch burger, over schending der grondwet, door een hoofdman, alleen tot het deponeren ter griffie kon besluiten, hetwelk voldeed, niet veel meer was dan eene terzijde stelling, terwijl de requestant er bijvoegde met den requestant hartelijk te wenschen, dat bij herziening der grondwet doeltreffender maatregelen voor dergelijke gevallen mogten worden daargesteld.

De centrale sectie is wijders rapport uitgebracht: 1°. Betreffende de verantwoordelijkheid der hoofden van ministeriële departementen; 2°. omtrent het ontwerp van het 1ste boek van het wetboek van strafregt; 3°. ten aanzien der 5 wets-ontwerpen tot wijziging der Grondwet, aangehouden den 27sten en 28sten Maandag ten elf ure, en de discussiën over de Grondwetsontwerpen daaraanvolgenden, of zoodra die over het strafwetboek zoude geïndigd.

De heer van Dam vroeg het woord en zeide, dat, aangezien er verschil van meening heerschte, ten aanzien van het 11de hoofdstuk der Grondwet, 232, over de wijze van stemming, (over de vraag, namelijk, of de wetten tot herziening der Grondwet, waarvan de discussiën eerstdaags eene stem zullen nemen, met de gewone meerderheid dan met 3/4 van stemmen zullen moeten worden aangenomen), hij aanvankelijk het voornemen opgevat daaromtrent een voorstel op het bureau neder te leggen. Hij overweegde echter tevens daarvan te zijn teruggekomen, met hoofde hij niet in welken vorm dit voorstel moest worden ingerigt. In dien stand van zaken kwam het den spreker van belang voor, alvorens tot de discussiën te gaan, omtrent dit punt het gevoelen der Regering in te winnen, men anders geene waarborgen had, dat, het zij bij eene aanneming der wetten door meer dan de helft of door 3/4, die aanneming door de Kamer of door de Regering al dan niet als wettig zou worden geëenscheld. De voorzitter zeide zich met het gevoelen van den heer van Dam te vereenigen, dat de Kamer alleen de bevoegdheid niet had dit artikel der Grondwet te interpreteren; dat hij uit dien hoofde voorstelde of het punt te laten bij de discussie, wanneer daarvan kwestie zou zijn, of, dat de leden een afzonderlijk voorstel deswege zou indienen, overeenkomstig de in de grondwet voorgeschreven vormen.

De heer van Dam merkte ook aan, dat, indien de Kamer alleen niet bevoegd is deze te beslissen, ook volgens het gevoelen van den president, het ondoelmatig was dit punt bij de discussie te beslissen. Gaarne zou de voorzitter zien, dat een van de leden daaromtrent een voorstel deponeerde, en wenscheleijker kwam het den spreker voor, dat de president de griffie inlichting aan de Regering zou kenbaar maken, en aan haar te verzoeken ten deze het initiatief te nemen.

De heer Schimmelpenninck zeide, dat de Tweede Kamer alleen bevoegd is, om over de stemming van de haar toegezonden wetsontwerpen te beslissen, en zulks dus buiten den kring der overige takken van de wetgeving magt was.

De heer van Dam nog nader zijn gevoelen had geëxpliciteerd, zeide de heer van Akkraken, dat, ook naar het gevoelen der leden, die behelst geweest met de zamenstelling der Grondwet, alle interpretatiën des de door de drie takken der wetgeving magt moeten geschieden. De heer Star Busman sprak in den geest van den heer Schimmelpenninck, van van gevoelen, dat, indien eene wet aan de Eerste Kamer wordt toegezonden, het dan buiten hare bevoegdheid is te beslissen, op hoedanige wijze die wet bij de Tweede Kamer is aangenomen.

De leden der heer Warin en Frets nog kortelijk hun gevoelen hadden ontdeeld, stelde de heer van Akkraken, de kwestie oogenblikkelijk niet verder te brengen, en daardoor intusschen gelegenheid te geven tot nadenken. Hij overweegde, dat de discussiën konden worden afgemaakt; dat, indien de stemming zoo uitviel, dat de wet door meer dan 3/4 werd aangenomen, men dan tot de discussie over de volgende wetten kon overgaan, tot lang eene stemming minder dan de goedkeuring van 3/4 der leden in zich bevatte, wanneer de voorzitter die wet al dan niet als aangenomen zou beschouwen, en daardoor aan van zelve de kwestie zou worden beslist. In de Kamer of de Eerste Kamer zwartigheid maakte, met die stemming geenoegen te nemen, dan vermeerde de spreker, dat het tijd genoeg was daarop nader terug te komen. Dit gevoelen, door vele leden onderdrukt zijnde, is dien overvenkomstig besloten, en bij de discussiën over het strafwetboek op aanstaanden Maandag bepaald.

AMSTERDAM 31 Mei. Het verslag der Centrale Afdeling omtrent het ontwerp, betreffende de verantwoordelijkheid der hoofden van ministeriële departementen, luidt als volgt:

Het ontwerp is in de Afdeling overwogen naar de laatste redactie, ten aanzien van de aanmerkingen der afdelingen, bij missive van den secretaris van Staat, ingezonden.

De afdeling is bij de eerste Afdeling met genoegen ontvangen, en na geene overweging door acht leden, zonder eenige bedenking in het midden te brengen, voor kennisgeving aangenomen. Twee leden, die met geen der aangenomen gevoel hetzelfde hebben ontvangen en overdacht, achten echter verpligt nog aan te merken, dat bij de nu voorgestelde zeker verbeterde redactie, wel de handelingen en medewerking, (daden zegt art. 3.) der hoofden van de ministeriële departementen onder de verantwoordelijkheid zijn gebracht; doch dat geenszins voorzien is in die gevallen, waarin wegens het niets doen, het buiten mate lang of onuitgevoerd laten geenoegen te nemen, dan vermeerde de spreker, dat het tijd genoeg was daarop nader terug te komen. Dit gevoelen, door vele leden onderdrukt zijnde, is dien overvenkomstig besloten, en bij de discussiën over het strafwetboek op aanstaanden Maandag bepaald.

De leden vermeerden, dat nu men, in eene zoo moeilijke en hoogst belangrijke zaak, zoo verre gevorderd is in het vaststellen van voldoende maatregelen, men niet moet verzuimen die verantwoordelijkheid der ministeriële departementen in onze Grondwet uit te drukken, dat nu en voor altijd alle afgesneden.

De leden geloofden, dat het aangeduide gebrek geheel zou verholpen worden, indien men, het hoofdbeeld van dit wets-ontwerp geheel behoudende, eenvoudig bij de Grondwet uitdrukte, dat de hoofden der ministeriële departementen voor de uitvoering der Grondwet en andere wetten verantwoordelijk zijn en alle koninklijke besluiten en beschikkingen voorzien moeten zijn van de medeondertekening van het hoofd van het ministeriële departement, waartoe dozelven behooren.

Deze leden konden ook niet nalaten ten slotte op te merken, dat de bepaling van art. 5 des ontwerps zoo duidelijk in art. 177 der Grondwet te lezen is, dat het waarlijk geheel overbodig is die nog weder in dit artikel te brengen en haar met een onnoedig artikel te verlenen.

In de tweede afdeling hebben vele leden hun genoegen te kennen gegeven, dat het onderhavige onderwerp thans op eene meer voldoende wijze tot rijpheid is gebracht. Vijf leden namen dan ook het voorstel aan, zonder nadere aanmerkingen daarop te maken, maar vijf andere verlangden art. 5 te zien wegvallen, als geheel overbodig bij het bestaande art. 177: wilde men hetzelfde intusschen bijbehouden, dan zouden die leden de redactie meer positief vinden, wanneer de aanhef luidde: Over aanklagen ter zake van verantwoordelijkheid, enz.

Een lid gal voorts in overweging, of het niet duidelijker en regelmatig zou gevonden worden, wanneer men, in stede van art. 3, 4 en 5 te gewaagen, de daarin vervatte voorschriften, als onderdeelen van hetzelfde geheel, liever in een enkel artikel, sub litt. A, B en C, had doen voorkomen. Voorts werd de bedenking geopperd, dat de bestaande Grondwet het hoofd-zakelijke der thans gestelde verantwoordelijkheid in zich bevatte, terwijl de voorgestelde niet bepaald en duidelijk genoeg was omschreven en beter was opgegeven in beide de redactiën, door leden dezer afdeling voorgesteld.

In de derde afdeling bracht een lid in het midden, dat hij de voorkeur zou gegeven hebben aan de eerste redactie, mits eenigermate verduidelijkt en verbeterd; dat toeh bij die redactie, het hoofdbeginsel op den voorgrond wordt gesteld, laatst, dat de uitvoering van alle besluiten, verordeningen en reglementen van algemeen bestuur aan de hoofden der ministeriële departementen moet worden opgedragen. Dat lid zou het volgende wenschen bepaald te zien:

De hoofden der ministeriële departementen zijn belast met de uitvoering der wetten en verordeningen van algemeen bestuur en van de Koninklijke besluiten en beschikkingen, welke het departement van ieder van hen betreffen. Zij zijn verantwoordelijk voor alle daden, enz.

Een ander lid verklaarde zich hiertoe geheel te vereenigen; twee leden meenden, dat deze nieuwe redactie wel was aan te prijzen: de groote meerderheid verklaarde intusschen met het ingezonden ontwerp genoegen te nemen, en ook die leden, die deze nieuwe redactie als beter beschouwden, zouden hunne stem aan het ontwerp daarom niet weigeren.

In de vierde afdeling zijn op het voorstel geene aanmerkingen gemaakt. De meerderheid der leden van de vijfde afdeling heeft betuigd genoegen met de nu voorgestelde redactie te zullen nemen, in verwachting dat door dezelve aan het verlangen der onderscheiden gevoelens op de beste wijze zou worden te gemoet gekomen. Evenwel hebben drie leden hun leedwezen betuigd, dat hier niet de mede-ondertekening des ministers op voordragen van wet behouden is, gelijk in de tweede redactie van de vierde afdeling werd voorgedragen, ten einde den minister bij de discussie van het ontwerp te noodzaken hetzelfde als zijn eigen werk te verdedigen.

Een lid stelt voor, art. 5 aldus te lezen: «De hoofden der ministeriële departementen zijn belast met de uitvoering van alle wetten, Koninklijke besluiten en beschikkingen. Zij zijn » enz.; ten einde in de Grondwet het beginsel uit te drukken, dat de uitvoering daarvan zonder hunne medewerking niet geschieden kan, hetgeen anders, naar aanleiding van art. 145 der Grondwet, zou kunnen worden tegen gesproken, waar de uitvoering van eenige onderwerpen van wetgeving aan de Provinciale Staten, op last des Konings, wordt opgedragen; doch hierin zou geene tegenstrijdigheid bestaan, aangezien die last tot uitvoering door den minister van Binnenlandse Zaken gecontrasignéerd zou moeten worden, die daardoor verantwoordelijk voor de uitvoering zou blijven.

Drie leden vereenigden zich met dat gevoelen; terwijl de overigen of zich tegen hetzelfde verklaarden, of de zaak reeds te verre gevorderd achtten, om daarop weer terug te komen.

Het verslag der centrale afdeling, nopens de vijf wets-ontwerpen tot wijziging der Grondwet, aangehouden den 28 December 1839, is van den navolgenden inhoud:

Na de aanmerkingen, door de afdelingen voorgesteld in hare eerste en tweede proces-verbaal over deze wets-ontwerpen en kennisgeving der dubbele memorie van beantwoording, zijn alleen de volgende bedenkingen nog voorgedragen geworden.

De eerste afdeling, namelijk, heeft bijna eenparig te kennen gegeven, dat de laatste beschouwingen en de andere gronden, in de vorige memorie, ten opzichte van het Limburgsche vraagstuk opgegeven, nog geenszins eene volkomen en algemeen bij haar gevonden hadden. Als nog bleven vele harer leden van oordeel, dat, ook bij het vaststellen der nu voorgedragen wijzigingen van de Grondwet, de vertegenwoordigers van Limburg behoren te worden betrokken. Zij konden voor alsnog maar niet toestemmen, dat dit verzuim niet te eeniger tijd zou kunnen geacht worden het nu ondernomen werk aanmerkelijk te viciëren.

Enige leden bleven het betreuen, dat de toevoeging van het hertogdom Limburg bij het koninkrijk der Nederlanden tot de bedoelde kwestie aanleiding heeft gegeven. Zij hadden liever dit hertogdom in gelijke categorie met het overgebleven gedeelte van het groothertogdom Luxemburg geplaatst gezien. Enige leden voegden hier uitdrukkelijk bij, dat de leetuur der memorie bij hen eene onaangenamen en pijnlijken indruk had achtergelaten, en zij in dezelve, tot hun leedwezen, uitdrukkingen, en, als ware het, aantijgingen hadden gevonden, welke zij vermeenden, dat aan de Kamer, bij de beschouwen en openhartige wijze, waarop zij hare wenschen aan de Regering had kenbaar gemaakt, geenszins hadden moeten toegevoegd worden. Wat nu de beantwoording zelve der overige laatstelijk gemaakte bedenkingen betreft, oordeelde de eerste afdeling, die voor notificatie te kunnen aannemen, met uitdrukkelijke bijvoeging echter der verklaring, door alle de leden gegeven, dat, hoezeer zij in het algemeen genegen zouden zijn de vijf onderhavige ontwerpen aan te nemen, zij hierin zwartigheid moesten maken, en al het ten deze voorgestelde en verrigte als geheel onvolledig en onvoldoende moesten beschouwen, zoo lang niet van Regeringswege zou toegestaan en toegetred-n zijn tot de bijvoeging der verantwoordelijkheid van de ministers en het contrasigné, in den geest zoo als de zeer groote meerderheid der leden van de Kamer dit verlangd heeft, met eene verbetering van art. 177 der Grondwet, waarbij de woorden: vergadering der Staten-Generaal in den zin eener vereenigde zitting der beide Kamers, zou worden uitgeleerd; terwijl de zeer groote meerderheid dezer eerste afdeling hier nog bijvoegde, als een tweede onmisbaar punt, dat het verkiesings-stelsel, door eene verandering in art. 130 te brengen, beter zal moeten worden verzekerd, en 3°. dat ook die bepaling, dat de pensioenen door de wet zullen worden geregeld, bij een nieuw ontwerp zal behooren voorgedragen en vastgesteld te worden. Een dezer leden voegde hierbij de opmerking van het principe der directe verkiesingen, hetwelk hij met een verantwoordelijk Ministerie volstrekt noodig achtte tot da stellen eener goede Grondwet. Een lid eindelijk der eerste afdeling, mede verklaarde deze antwoorden voor kennisgeving aan te nemen, betuigde bij zijn vorig gevoelen te blijven, en de vijf ontwerpen als onaannemelijk te beschouwen. De vier leden der eerste afdeling, die zich vroeger tegen de voorgestelde splitsing der provincie Holland in twee afzonderlijke gewesten verklaarden, betuigden, al ware het slechts ook uit dien hoofde alleen, de ontwerp A en D niet te kunnen goedkeuren.

De vijf ontwerpen werden thans door de tweede afdeling zonder praedjudicie en voor kennisgeving aangenomen. Alleen werd ten opzichte van het ontwerp A nader door eenige leden aangedrongen op de zwartigheden tegen de aangenomen handelwijze met Limburg. Hetgeen vroeger dienaangaande is gezegd, werd wel beantwoord, maar niet wederleed. De verwijzing naar Luxemburg vond men niet voldoende. De betrekking van dat groothertogdom tot het Duitsche bondgenootschap moge geene ongeligheden hebben opgeleverd, maar hetgeen gedurende de eerste vijftien jaren niet gebeurde, budt geen waarborg voor de toekomst aan en hetgeen in de volgende negen jaren plaats greep, toont, dat daaruit weinig voortdeelen te wachten zijn. De zwartigheid van het tijdverlies ware nu reeds van zelve opgeheven, indien men Limburg dadelijk na den 10 April 1839 als provincie

had geconstitueerd en vertegenwoordigd. Wanneer een tractaat, gelijk dat van den 19 April 1839, de sanctie der wetgeving niet uoodig heeft, dan heeft de Regering de bevoegdheid, des verkiezende het gehele Koninkrijk af te staan, iets hetwelk zij zelve bezwaarlijk zal beverzen. Wordt art. 20 niet veranderd, dan kan het even goed gesupprimeerd worden, naardien men eenmaal, zonder speciale omschrijving, om welke redenen dan ook, eene uitzondering toel-tende, naderhand geene redenen tot het ontzeggen van andere afwijkingen meer heeft. Voorts werd nader door eenige leden der tweede afdeling aangedrongen, om de vertegenwoordiging eene meer juiste evenredigheid tot de tegenwoordige bevolking te brengen. Wanneer erkend wordt, dat de brovoking de voornaamste maatstaf van berekening is en dezelve opzigtelijk Limburg en bij de voorgestelde verdeling van Holland tot grondslag wordt genomen, dan besef men niet, waarom andere provincien bij uitsluiting van de haar toekomende regten moeten verstoken blijven; want in stede van met de Regering te zeggen, dat men bestaande regten wil ontnemen, worden slechts dezelfde regten voor allen verlangd en wil men zelfs eene uitzondering laten voortduren, ter gunste van een gewest, dat naar verhouding talrijker vertegenwoordigd is. Een lid wilde zoo wel de ophrengst der belastingen als de bevolking tot grondslag van berekeningen hebben gesteld. Terwijl eindelijk acht leden der tweede afdeling de voorgestelde splitsing der provincie Holland bleven goedkeuren, was een lid bij voortdoring daar tegen.

De derde afdeling had zich geveeld, bij gelegenheid van de beraadslagingen over de wijzigingen en veranderingen in de Grondwet, met de meeste duidelijkheid telkens hare verlangens te dezer aanzien te hebben kenbaar gemaakt; zij had zich dan ook niet voorgesteld, dat de Regering, na ten opzichte van bijna ieder artikel te zijn bekend gemaakt met de meening van de leden dezer derde afdeling, dan nog uit eene blijkbaar abusive inlating eener zinsnede, grond zou te ontleend hebben voor eenen twijfel, die in der daad niet bestaat, en die in ieder geval bij de verdere naleezing van de proces-verbaal moest verdwijnen. Terwijl de derde afdeling het zich tot en daren pligt heeft gemaakt, om hare denkbeelden ten aanzien van de wijzigingen der Grondwet met de meeste bescheidenheid voor te dragen, wi de zij thans niet treden in eenen woordenstrijd over de ware betekenis van de woorden: hoofdbeginselen der Nederlandsche instellingen en grondzulen van den Staat, vermits hierdoor het gemeen overleg niet wordt beverderd; zij wilde ten derden male niet datgene herhalen, hetwelk zij meent duidelijk genoeg te hebben gezegd, en heeft zich bepaald bij eenige weinige punten, zoo wel ten opzichte van de vijf eerste als van de zeven later ingezonden ontwerpen.

ONTWERP A. Een lid, dat wegens ziekte vroeger aan de beraadslagingen der derde afdeling niet heeft kunnen deelneemen, verklaarde er zich stellig tegen, dat het hertogdom Limburg met het Rijk zou worden vereenigd, en zulks wegens de betrekkingen van dat hertogdom tot het Duitsch Verbond. Datzelfde lid beschouwde eene splitsing van Holland in twee gewesten als ontaastkundig, omdat dit tot verdeeldheid kan aanleiding geven.

Twee leden, overtuigd van de noodzakelijkheid eener verbeterde grens-scheiding tuschen Limburg, Gelderland en Noord Brabant, waren van oordeel, dat de betrekking tot het Duitsch Verbond hier geen onoverkomelijk bezwaar oplevert; zij meenden, dat eenige dorpen van het Limburgsche, ofschoon dan ook tot het Duitsch Verbond behoorende, zonder bezwaar ten aanzien van het financiële, justitiële en administrative, een gedeelte van Gelderland of Noord-Brabant zouden kunnen uitmaken; andere leden vreesden, dat dit tot verwikkeling zouden kunnen aanleiding geven.

ONTWERP D. De leden, die vroeger hadden aangehouden op eene vermeerdering van het getal leden van de Tweede Kamer voor Noord Brabant en Gelderland, zijn door de beantwoording van de Regering geenszins teruggebracht geworden van hun gevoelen, dat die vermeerdering billijk en rechtvaardig is; en wenschten alsnog onderdrukt te worden, volgens welken maatstaf van berekening aan die gewesten in evenredigheid minder regten behooren toegekend te worden dan aan de anderen.

De vierde afdeling heeft die beantwoording aangenomen voor kennisgeving. Zij verklaarde hierbij, dat hare bedenkingen ten aanzien van het darstellen van de voorgestelde wijzigingen in de Grondwet, (hoe men die wijzigingen ook beschouwen moge), zonder de medewerking van Limburg niet zijn weggenomen; zij had, ofschoon zij zich de zwartigheden, die daarbij bestaan, niet ontveinst, gaarne zoodanige medewerking, om der gevolgen wille, gezien, en is niet overtuigd geworden van de onmogelijkheid, om dit te doen plaats hebben.

Enige leden derzelfde afdeling konden zich ook niet vereenigen met het belang der Regering, dat uit de tractaten de vereeniging van Limburg met ons Rijk, als eene provincie tevens aan het Duitsch verbond onderworpen, eene noodzakelijkheid zoude zijn. Zij voorzien daarvan in de toekomst meer dan eene mogelijkheid, en oordeelden dit ook nog bedenkelijk uit een strategisch oogpunt.

Naar hare beschouwing hadden, die tractaten, vooral om zoodanig gevolg te hebben, aan de goedkeuring der Staten-Generaal moeten zijn onderworpen geaard.

De vijfde afdeling heeft begrepen, dat het ondoelmatig zoude zijn in eene nabere ontwikkeling te treden van alle de gronden, welke zij bij het eerste onderzoek dezer wets-ontwerpen tegen dezelve heeft ingebracht, en die, naar haar oordeel, onvoldoende te zijn wederleed geworden, of waaraan slechts voor een klein gedeelte gevolg is gegeven; zij verklaarde derhalve, dat zij in het algemeen die antwoorden voor notificatie zou aannemen, met voorbehoud van elk harer leden, om bij de publieke discussie zich daarover nader te verklaren; alleenlijk meende zij te moeten aanmerken, dat:

1°. De motieven bijgebragt voor de vereeniging van de provincie Limburg met het Rijk, en die, waarom de herziening der Grondwet zonder medewerking van afgevaardigden uit dat gewest wordt ondernomen, de leden, die zich daartegen verklaard hadden, met van meening hebben doen veranderen;

2°. Wet D. Dat de leden, welke gevraagd hadden, welke berekening tot grondslag aangenomen is, voor het getal leden door iedere provincie in de Staten-Generaal te benoemen, door het gegeven antwoord geene geenoegzame inlichting gekomen hebben; en

3°. Dat men niet wel begrijpt, hoe de Regering het behouden der Eerste Kamer van de Staten-Generaal eene der fundamentele vereenigingen van het Nederland ch staatsregt kan noemen. In de Grondwet van 1814 bestond zij immers niet. Bij de herziening der Grondwet in 1815 zoude deze fundamentele verordening van het Nederlandsch staatsregt, en wel, naar het zich laat aanzien, alleenlijk ten gevalle van België, dus eerst ingevoerd zijn geworden; door dezelve nu weder af te schaffen, zoude men veeleer tot de fundamentele verordeningen, door de Grondwet van Nederland daargesteld, terugkeeren.

Eindelijk meende de afdeling nog eene zinsnede in de antwoorden niet met stilzwijven voorbij te mogen gaan, waaruit men zoude kunnen opmaken, dat de Kamer verdacht zou worden gehouden, van door het voorstellen van wijzigingen in de Grondwet, door haar als nuttig beschouwd, het voornemen te koesteren om, door vernietiging van de drie standen, het vernietigen der provincien en van dezelve te maken, het vernietigen van de Eerste Kamer, de afschaffing van den Raad van State, de beperking der Koninklijke magt, enz., alles ten onterste boven te willen keeren. Zij vermeerde deze aantijging niet te verdienen en geloofde, dat, indien ruimer gehoor verleend ware geworden aan de door haar voorgestelde wijzigingen, de hoofdbeginselen van de Nederlandsche staats-instellingen daardoor op vastere grondzulen gevestigd zouden zijn geworden.

's GRAVENHAGE 30 Mei. Men vernemt, dat de Eerste Kamer der Staten-Generaal zich in hare zitting van heden heeft vereenigd met de ontwerpen van wet nopens de begrooting over 1840.

Z. M. heeft den Heer L. H. Onderreijk, burgemeester der stad Kleef, benoemd tot ridder der orde van den Ned. Leeuw.

Naar men vernemt, heeft Z. M. benoemd tot burgermeester der gemeente Borkel en Schaft, prov. Brabant, den Heer C. Kuypers, tot dus verre plaatselijk ontvanger, in de plaats van wijlen J. Cox.

Bij Koninklijk besluit is goed gekeurd de keuze, door de kiesvergadering te Leeuwarden, op 7 April 1840 gedaan, van den Rabbinalen aspirant B. N. Dusmes, geboren te 's Gravenhage, tot Opper-Rabbijn van het

Rabbinaal ressort van Vriesland, standplaats Leeuwarden, onder bepaalde reserven, dat de nieuw benoemde zich in allen deelen houdt aan de verordeningen voor het Israëlietisch Kerkgenootschap, hier te lande bestaande, of verder vast te stellen.

Bij een dezer dagen genomen Koninklijk besluit, is de heer C. Meijers met den 1 Julij aan taanden benoemd en aangesteld tot klerk op het bureau van den Magazijnmeester der Marine te Willemsoord, in plaats van den heer J. F. Hofmans, tot andere functien geroepen.

GRONINGEN 29 Mei. Eergeren is alhier gearriveerd en aan het logement den Doelen afgestapt Z. E. Baron Bois le Comte, zaakgelastigde van Frankrijk te 's Gravenhage. Na onder anderen, vergezeld door den Heer Gouverneur dezer provincie, het Instituut voor doofstommen en het Museum van natuurlijke historie te hebben bezigtigd, is Z. E. gisteren morgen van hier naar Assen vertrokken, om van daar de Koloniën van weldadigheid in Drenthe te bezoeken.

ENGELAND.

LONDEN 29 Mei. De beraadslaging over het al of niet afschaffen of veranderen der koornwet, welke vóór Paschen te kort afgebroken is, om de voorstanders der afschaffing te voldoen, is Dingsdag in het Lagerhuis, naar aanleiding van het voorstel van den heer Villiers, om eene commissie van onderzoek te benoemen, hervat, en heeft het Huis gedurende die geheele zitting bezig gehouden. Ten laatste is het voorstel, met 300 tegen 177 stemmen, verworpen, en daarmede is waarschijnlijk die zaak nu voor dit jaar afgedaan.

In hetzelfde Huis is gisteren de overweging in commissie van de bill van lord Stanley, nog weder acht dagen later, en wel op den 11 Junij bepaald. Intusschen heeft de heer Pigot, solicitor-general voor Ierland, vrijheid verkregen om eene bill op een dergelijk onderwerp, namelijk tot wegneming van allen twijfel, welke er moogt ontstaan ten aanzien van de al of niet bevoegdheid van eenen stemgerechtigden in Ierland, in te brengen. Ook heeft lord John Russell eene dergelijke vrijheid van het Huis verkregen ter inbrenging van eene bill tot voorkoming van allerlei soort van omkoopings bij de parlementsverkiezing.

Kunsten en Wetenschappen.

Hel Glasschilderen.

Het is niet onbelangrijk nu en dan eens het oog te slaan op de geschriften, welke buiten 's lands verschijnen, en handelen over deze of gene kunst, die ook in Nederland, tegenwoordig of vroeger, beoefend werd, vooral wanneer zodanig geschrift bij onze naburen als verdienstelijk wordt opgegeven. Uit dien hoofde willen wij een' blik werpen op het werk, in het vorige jaar bij Cotta uitgekomen, van M. A. Gessert, en getiteld: *Geschiede der Glasmalerei in Deutschland und den Niederlanden, Frankreich, England, der Schweiz, Italien und Spanien, von ihrem Ursprung bis auf die neueste Zeit*. Wij hebben den geheelen titel afgeschreven, om daaruit te zien, wat ons beloofd wordt, naar om tevens den lezer te waarschuwen, dat de geschiedenis van het glasschilderen, wat alle de opgenoemde landen betreft, niet overal even bevestigend behandeld is, en dat vooral «bis auf die neueste Zeit» in eene vrij enge betekenis behoort te worden opgevat, zal men het werk niet onvoldaan uit de hand leggen.

Wij moeten aanvankelijk met op te geven een verschil van denkbeelden omtrent datgene, wat door den schrijver als hoogste voortreffelijkheid van de kunst beschouwd wordt, en dat, wat wij altijd daarvoor gehouden hebben. Hoe uitvoerig ook de schrijver wezen moge opzigtens de kleurnemingen en de scheikundige verbinding der kleuren, zoo willen wij hem nogtans daarin niet volgen, als hier niets ter zake doende, en slechts voor kunstenaars van belang zijnde. De heer Gessert beschouwt als de hoogste volmaaktheid, om op een wit glas een ander geschilderd, doch dun glas aan te brengen, en beide met elkander te vereenigen. Onze meening daarentegen is steeds geweest, dat de kleur op het glas moest worden aangebracht, dat wil zeggen, dat een en hetzelfde glas met de verschillende kleuren geschilderd moest worden, en dat de kleuren in het glas als ingebakken werden, zoo dat ze werkelijk in het glas indrongen, en, bij het doorbreken van het glas, een lichaam met het glas uitmaakten. Uit dat oogpunt hebben wij altijd beoordeeld alle geschilderde kerkglazen, welke wij immer gezien hebben. Over de noodzakelijkheid van heldere, doorzigtige, met doffe kleuren, is de schrijver het volkomen met ons eens.

Het honte glas, dat reeds vroegtijdig bestond, leidde tot mosaikwerk uit eene vereeniging van verschillend gekleurde stukken glas, en daarvan schijnt het eerst gebruik te zijn gemaakt in Constantinopel. Op het einde der 10de eeuw vindt de schrijver van dat mosaikwerk in glas, wat het westelijk Europa aangaat, de eerste sporen in Opperv-Beijeren, en eerst veel later in de naburige landen, in Frankrijk, en bepaaldelijk te St. Denis, in het midden der 12de eeuw, een weinig later in Engeland, en in Italië eerst in 1377. — Wij achten ons niet geroepen alle redeneringen des schrijvers ter toets te brengen, want wij zouden dan moeten beginnen met de vraag: wanneer het niet uit Frankrijk, en nog minder uit Italië is, dat Duitsland het glasschilderen of mosaikglasvervaardigen van Constantinopel ontvangen heeft, langs welken weg is die kunst dan van de hoofdstad des Griekschens Rijks naar Beijeren gekomen?

De schrijver zegt, dat tot aan de 14de eeuw de kunst weinig vorderingen maakte, dat echter het schoonste tijdvak der glasschilderkunst met de 15de eeuw aanvangt. Dit schitterend tijdvak duurde tot aan de 17de eeuw, wanneer de hervorming daaraan een einde maakte, terwijl de beeldstormerij in de 16de eeuw Nederland van veel kostbaars hieromtrent beroofde, en de 30 jarige oorlog in Duitsland vele uitmuntende kerk- en kloosterglazen vernielde. De tijdgeest van de 18de eeuw was verwoestend voor de voortreffelijke, zoo wel als middelmatige voortbrengselen der glasschilderkunst, dewijl de kerken daardoor te somber, te duistere worden. Om die redenen verdwenen de geschilderde glazen nog in de 19de eeuw uit de kerken te Erfurt en te Freiburg! In de laatste plaats vreesde men zelfs, dat deze duisterheid der kerk het volk dom mogte maken!

Ook volgens onzen schrijver, zijn de meest beroemde geschilderde kerkglazen die der Grooten van Sint Jans-kerk te Gonda (1). — Dezen het naast komen de glazen in het klooster Hirschan in Zwaben, dan volgen die van eene kerk in St. Troy in Frankrijk, en van de hoofdkerk te Seville in Spanje. — Dewijl ook hier de broeders Wouter en Dirk Crabeth van ter Goude bij hunnen welverdienden roem worden behandeld, mag allezijs het Goudsche spreekwoord, om iets schons uit te drukken, blijven bestaan: *het is als de glazen!*

In de 19de eeuw zag men, zegt Gessert, de kunst weder herleven, en dewijl hij, voor het westelijk Europa, de eerste sporen van het glasschilderen in Beijeren wil vinden, zoo kan het geenszins verwonderden, indien hij ook de beleving dier kunst in hetzelfde Beijeren vindt. Op eene belangrijke wijze wordt het leven van Michael Sigismund Frank, geboren te Neurenberg in 1770, beschreven, en alle zijne genomen proeven, ongelukkige zoo wel als gelukkige, medegedeeld, om in hem eindelijk den hersteller der glasschilderkunst in de 19de eeuw, volgens den heer Gessert, te bewonderen. Te beginnen met 1804, leverde Frank eenig werk, dat, hoe onvolkomen ook, toen reeds tot bewijs strekte, hoe vers hij het, met volharding, zou kunnen brengen; — ook werd zijn rusteloze ijver met een' gunstigen uitslag bekroond — maar Koning Maximiliaan van Beijeren, het Wurtembergse hof, en verschillende Rijksvorsten, begunstigen hem. In de latere jaren vervaardigde hij glasschilderijen, naar meesterstukken van Albert Dürer, Lucas van Leiden en Rubbens.

Onze schrijver noemt nog andere, thans levende en werkende glasschilders in Duitsland; maar welke melding maakt hij van de levende glasschilders in Frankrijk; en hij vergeet den eenigen glasschilder, welken Nederland tegenwoordig heeft: P. KREYER, te Nijmegen. Zijn wij wel onderdrukt, dan is Peeters een gewoon huisschilder, die, ruim twintig jaren geleden, door een handschrift, dat hij toevallig voor weinige stuivers gekocht had, eenigermate met het glasschilderen bekend werd. Of hem het handschrift over het glas-

(1) Men zie hieromtrent vooral het hoogst belangrijke stukje van C. J. DE LANGE VAN WINGAARDEN VAN DER GOUDE: De Goudsche Glazen te 's Gravenhage 1819. In dit werk, dat den heer Gessert niet bekend schijnt te zijn, vindt men op bl. 69 en volg. eene geschiedenis der glasschilders en van het glasschilderen, waaruit de heer Gessert vele verbeteringen voor zijne Geschiede der Glasmalerei zou hebben kunnen opnemen.

schilderen, dat nu in de boekery der Heerleensche Maatschappij van Wetenschappen gevonden wordt, ook bekend is geworden, weten wij niet, maar wel, dat Peeters zich met onverdroten ijver op de kunst heeft toegelegd, en seer goed werk heeft geleverd. Bijzonderheden, omtrent door hem vervaardigde stukken, zijn niet tot ons gekomen, en geen zijner voortbrengselen hebben wij gezien. Zoo wij meenen, moet hij van de Koninklijke familie verscheidene bestellingen gehad hebben, en enkele wapens hebben geleverd. Zijn echter onze berichten in allen deelen juist, dan heeft de verdienstelijke Peeters het glasschilderen, bij gebrek van genoegzame aanmoediging, weder vaarwel gezegd. — Hoe komt dit? Er worden evenwel in Nederland steeds nieuwe Protestantsche en Roomsche kerken gebouwd; — en in de 16de en 17de eeuw werden in Nederland door Vorstelijke personen, door stedelijke besturen, en door particulieren, geschilderde kerkglazen aan nieuw gebouwde kerken ten geschenke gegeven. Kan dit ook tegenwoordig niet even zoo in Nederland geschieden, en ons Vaderland in diervoege wellicht den tijd van de Graaf's zien herleven!

Regtzaken.

HET PAASCHFEEST EN DE BEKKESNIJDERS.

(Iets voor de Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen.)

Er wordt wel eens beweerd, dat de Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen* hare taak heeft afgeweven, dat beschaving en verlichting meer dan genoegzaam onder de mindere klassen der burgermaatschappij verspreid zijn, en dat de volksveroordeelen, tegen welke die Maatschappij vóór eene halve eeuw zoo gelukkig als heldhaftig te velde trok, den Vaderlandschen bodem hebben verlaten. Wanneer zij, die dit beweren, ter goeder trouw handelen, dan toonen zij al zeer weinig de ware gesteldheid des volks te kennen, dan zijn zij doof voor de klachten, die zoo vele menschen vrienden over achteruitgang in de volksleden aanheffen, en zien zij de toonheelden van zedelijk verderf voorbij; die het tijdschrift *de Volksvriend* niet ophoudt te verzamelen, en die de Departementen der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen* zoo luide toeroepen: «Ziet wat u nog te doen staat om het volksgeluk in uw Vaderland te bevorderen.»

Doch mogt dit alles ter overtuiging niet genoegzaam zijn, dan zal een oogopslag in de tempels der gerechtigheid geworpen, bijna op iederen dag, dat er de vierschaar, ter toepassing der strafwet, gespannen wordt, de treurige bewijzen opleveren, hoe een gedeelte des volks zich bestendig in sterke dranken te buiten gaat, — zich hierdoor, voornamelijk op Zon- en Feestdagen, verdierlijkt; en hoe zedeloosheid en vooroordeel elkander de hand reiken, om de rust der maatschappij gedurig op nieuw te verstoren, — den dag des Heeren te schenden — en het aanzijn te schenken aan misdrijven van allerlei aard en wijziging.

Wij zouden hier zonder schroom van tegenspraak ook het woord *misdaden* hebben kunnen bijvoegen, doch wij bepalen ons ditmaal tot correctieele vergripen, en wel tot de zoodanige, als in de jongste Paaschdagen hebben plaats gegrepen, — een tweetal in onderscheiden oorden van Gelderland, op denzelfden dag voorgevallen, — en over welker strafbaarheid de Correctieele Kamer van de Arrondissementen Regtbank te Arnhem op denzelfden morgen groeopen werd uitspraak te doen, zal vooreerst dienen kunnen om aan te toonen, hoe men in het Christelijk Nederland het Paaschfeest, — het feest van Jezus opstanding, — viert, en in de tweede plaats bewijzen, dat in het 40ste jaar van de eeuw, die zich, bij voorkeur, die der verlichting en beschaving noemt, nog sommige landlieden even zoo goed het mes gebruiken als dit eene eeuw vroeger plaats greep, toen de kunst van *Bekkesnijden* evenzeer, hier te lande, aan regelen was onderworpen, als nog tegenwoordig in eenige oorden van het beschaafd Europa het tweegevecht met pistool of degen. Beiden zijn, wel is waar, door godsdienst en rede een' tijd lang overwinnend bestreden geworden, zoodat vóór een' tiental jaren beiden tot de hoogst zeldzame voorvallen behoorden, — doch beiden steken, dank zij der wijsbegeerte van de laatste jaren, het hoofd weder rustverstorend op, en bij de geringste aanleiding trekt de boer wederom zijn mes, en wijst de man naar de wereld op zijn' degen.

In het jaar 1840 zaten op den tweeden dag van het Paaschfeest eenige ingezetenen van Geldersch-Venendaal, in de tapperij van J. Blom, bijeen; zij behoorden toch, tot het groot aantal der zoodanigen, die een gedeelte van den Zondag in de kroeg bijten: waar konden zij, naar hunne wijze van zien, den tweeden Paaschmiddag dan ook beter gaan?... De jenever had nog geen tijd gehad, om onder dat gezelschap een slagtoffer uit te kiezen, zij zaten nog vreedzaam te zamen, toen Willem van Schaffelaar en Evert van de Meent, beide hoerennochts, onder Renswoude woonachtig, de tapperij binnen kwamen, een' borrel eischen en naar binnen slopen, en toen ieder hun mes trokken, en door het geven van bij de in die kunst ingewijden verstaanbare teekenen te kennen gaven, dat zij *snijden wilden*. Gelukkig waren er echter geene liefhebbers daar ter plaatse aanwezig, en hoe van Schaffelaar ook met zijn mes zwaaide, hoe hij er uittartend mede over den vloer sneed, dat de vonken uit de steenen vlogen, niemand nam zijne uittarting aan; — ja, de groote menigte was verstandig genoeg, hals over hoofd het vertrek te verlaten, en den *Bekkesnijder* te ontvlieden, die, toen hem de kastelein, wien het woest rumoer op menig gebroken roemer te staan kwam, wilde teregtstellen, dezen met vuistslagen begroette, die Willem van Schaffelaar nu in de gevangenis, gedurende drie maanden, zal moeten boeten; terwijl zijn medegezel, die zich alleen aan rustverstorend schuldig maakte, hem slechts vijf dagen zal gezelschap houden. Lang genoeg om er gelegenheid te vinden, zich daarover te verblijden, dat niemand hunne uitdaging heeft beantwoord, daar zij hierdoor niet slechts voor gevaarlijke verwondingen bewaard zijn gebleven; maar tevens het lot van Marten van Zoeren ontgaan hebben, die ook al, zoo als zij, Paasch gehouden heeft, met het mes in de vuist.

Die Martin van Zoeren begaf zich toch op dienzelfden 20 April met zijnen broeder Gerrit, even als hij, landbouwer in de buurtschap Leuvenich (*Lövenich*), onder Ermelo, ten oosten van Harderwijk gelegen, met een drietal zijner dorpgenooten naar Elspeet, met het kennelijk doel om er den boedel eens op te scheppen. Ook daar had het Paaschfeest de boeren in de herberg verzameld, toen de gebroeders van Zoeren er verschenen, om, gelijk zij later zelve erkenden, rekenschap te vragen van eene hun ter ooren gekomen bedreiging van het jongvolk uit Elspeet, «dat zij de Leuvenichers eens wilden loonen, wie ze waren.» Die uit verre van ons vierderde dagen afkomstige *veten*, tusschen de inwoners van aan elkander grenzende buurtschappen diens dorpsvoorstanders van vechten en snijden toch nog bestendig tot een voorwendsel, om de dorpsheerzogen in kampplaatse te herscheppen, en de zon- en feestdagen, de kermissen en jaarmarkten met bloed te teekenen. Ja, hoezeer het der beschaving gelukt is, in den dagelijkse omvang alle de sporen van diergelijke *veten* te doen verdwijnen, het vooroordeel en de dontheid doen ze in het geheugen van de voorstanders van het *Bekkesnijden* voortleven.

Ook te Elspeet zaten een 25 personen in de herberg *de Rijkover* vrolijk bij één, toen de Leuvenicher-kampioenen er binnen stoven, met Marten aan het hoofd. Een stevige borrel versterkt diens moed — terstond ondoordt hij zich van zijn' wambuis, en daagt de menigte uit zich met hen te meten, terwijl hij, met eene eiken knuppel, den grond doet daveren onder zijre slagen en zijn mes dreigend opheft; — niemand beantwoordt echter dien woesteling, die ten koste, wat het wille, vechten en snijden moet; — daar valt hem zekere Henderikus van den Einde in het oog, die in den anderen hoek van het vertrek met eene boeren deerne vreedzaam zit te praten; — die Henderikus woont thans wel, even als hij, onder Apeldoorn, — maar ontving toch in Elspeet het levenslicht, — zoodat Marten, die ook uit anderen hoofde geen goed op hem heeft, dezen tot het doelwit zijner geweldenaarijen nikteest. — Tot driemaal toe slaat hij hem met den eiken knuppel op het hoofd en zet den door die slagen bedwelmde jongeling de punt van het mes op de borst, onder den uitroep: *of gij, of ik zijn heden avond een lyk*. — Tot zelfverdediging trekt de ander mede zijn mes; zijne drift ontbrandt, en in stede van te blijven, waar hij is, en zich daar tot bloote verdediging te bepalen, springt hij op en begint met Marten eene worsteling, die, binnenshuis aangevangen, voor de deur eindigt; en gedurende welke Henderikus eerst aan Marten eene snede toebrengt, die achter het oor aanvangt en tot den mondhoek voortloopt, die deze wed'kerrig met een derde mede in het gezigt beantwoordt, zoodat het bloed van beiden de deuroposten van de herberg bespat. Vooreerst eene treurige herinnering van het Lammerenbloed, waarmede *lerouit*, hij de eerste insle lig van het *Paasch*, zijne deuroposten kenmerkte; toen toch was het een b. veiliging steeken, dat den engel der

wake buiten de wangen hield; — nu toonde dat bloed daar de engel van twist en tweedragt zijne wraakloos over de woning stort; — nu sprak dat bloed tot de lofredenaars der 19de eeuw: *hier, hoe ver gij het reeds met de beschaving der mindere bragt hebt; — ziet hier, hoe ver het er van af is, dat de Meent Tot Nut van 't Algemeen reeds hare taak zou hebben afgevoerd!*

In dezelfde terechtzitting als Willem van Schaffelaar en Evert van de Meent voormeld, werd ook op Marten van Zoeren de straf der wet op soortgelijke vergripen gesteld is, gestrengelijk toe werd tot eene gevangenzetting voor niet minder dan één jaar vóór eene straf, welke Henderikus van den Einde mede niet geheel gaan, hoezeer de provocatie, aan welke hij blootstond, den regter gaf om hem wegens zijn vergripen slechts eene gevangenis van zes te leggen, terwijl Gerrit van Zoeren, die bij de plaats gehad worsteling mede eenige stoksclagen had toegeleid, om de ook voortende verzachtende omstandigheden, met eene geldboete van 25

Dat paaschfeest van 1840 zal Schaffelaar en van de Meent voortgeheugen, maar konden Marten van Zoeren en Henderikus van den Einde inimmer de smadelijke straf vergeten, die er de wrange vrucht der merkteekenen, die zij elkander met hunne messen in het aangegriffeld hebben, zullen nimmer geheel vergeten, en tot hunne polsslag hun ten bewijs verstreken, welke heillooze gevolgen de gealtijd een mes bij zich te dragen, en bij de minste aanleiding te trekken, al doet ontstaan.

Wie wenscht niet, dat gepaste gestrengheid soortgelijke vergripen der verschooning, bestraffe; opdat de vrees voor die straf bewerkende godsdienst tot hertoe niet schijnen te vermogen, en ieder hun wakke, dat zijne aankomende knapen zich niet reeds in het in die gevaarlijke snijkunst oelenen, gelijk, helaas! in sommige vrij openlijk plaats vindt. Om toch onder Barneveld, E. K. poet, omstreken, jongens aan te treffen, die, naauwelijks de kinderwassen, reeds het mes hantelen, is geene zeldzaamheid, en lang, stonden er te Arnhem een tweetal jongens terecht, van welke ste naauwelijks twaalf jaren telde, die eenen makker, op wien het was, de kleederen van het lijf had gesneden, zoodat deze in eene beek te springen, verdere geweldadigheden was ont moeder dier knapen vergezeld hen ter terechtzitting, en was niet onwaardigd, «dat hare kinderen zulk een nietbeteekenend en gevangenis moesten boeten.»

Leeraren van de Godsdienst! — onderwijzers der jeugd! en gij u, door menschenliefde gedreven, der beschaving en verlichting tuurgenoeten gij hebt! — er ligt nog een ruim veld ter voor u open; — staart het niet met onverschillige blikken aan, er niet met slappe knieën, de trage handen over elkander gekruist werkt terwijl het nog dag om u is, eer de wolven van wan-eer de mist der onverschilligheid en onbeschaafdheid de zon der benevelen, en den nacht daarstellen, onder welks bedekking vooroordeel op nieuw het hoofd kunnen opsteken, om den geest die immer in het duistere werkt, de hand te bieden, ten einde van het goede te vervreemden, van Godsdienst en zedelijkheid maken, met ondeugd en misdaad meer en meer te verbroederen afgrond te graven, waarin het geluk der burgers reddeloos loren gaan.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gekoperd tweed. barkschip *Baros*, van Borchers. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaerts, van Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip de *3 Friens*, Jan Sipkes Fzn., van Amsterdam. Adres bij d'Arnaud en F. der Kinderen.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. barkschip *Castor*, Kapl. lards. van Arntst. Adres bij d'Arnaud en Comp., en Jan Corver.

Naar BATAVIA, het nieuw gekop. tweed. fregatschip *gerbank*, Kapl. H. J. van Maldeghem, van Amsterdam. Adres bij Bosscher.

Naar BATAVIA, het grk. tweed. fregatschip *Henriette Cla*, F. J. Hofman, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. pinkschip de *Vrienden*, H. W. de Boer, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Vries en Comp.

Naar MONTEVIDEO, het gekop. tweed. barkschip de *Snell*, Jan Tjeerds Visser, van Amst. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *de Gode*, C. Zaal, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Dina*, M. A. C. Wrienburg, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gezinkt tweed. galjoetschip *Paramo*, J. C. Töpfer, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Sophia Cla*, J. C. Radeloff, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het grk. tweed. pinkschip de *Jonge Wil*, G. van Medevoort, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het nieuw gekop. tweed. pinkschip *Maria*, Kapl. K. B. de Weerd, van Amst. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gezinkt kofschip *Antonia*, Kapl. B. van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. brikship *Tri'on*, Kapl. J. J. Koog aan de Zaan. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Sasanna M*, E. Meyer, van Amst. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. driemast galjoetschip *Wilhel*, J. N. Kluit, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. driemast galjoetschip *Nico*, Kapl. Frederik Lange, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip de *3 Gebro*, S. Y. Parma, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. brikship *Astrea*, Kapl. Lang, van Amst. Adres bij Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. fregatschip *Wilhel*, Kapl. J. C. Atkes. Adres bij Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar CURAÇAO (via LAGUAYRA), het gekop. tweed. brikship *Jacoba*, Kapl. B. J. Bart. Adres bij E. Windhouwer, Comp., en Hoyman en Schuurman.

Naar HAVANA, het gekop. brikship *Phoenix*, Kapl. J. J. Amsterdam. Sluit 4 Junij. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar GIBRALTAR, MALTA, SYRA, CONSTANTINOPEL, het Nederl. gezinkt schooner kofschip *de Onderneming*, Kapl. denburg. Adres bij Nobel en Holtzapffel, en van den Bey en Comp.

Naar LIVORNO en GENUA, het Nederl. kofschip *Dontro*, Haas. Adres bij C. J. de Grys en Zoon en J. de Rooy.

Naar BILBAO, het Spaansch loggerschip *St. Eufemia*, Ybararan. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar LISSABON, het gekop. Nederl. kofschip *de Ondernem*, J. Engelenberg. Adres bij Jan Daniels en Zouen en Arbramman en de Witt en Lenaerts.

Naar BAYONNE, het Nederl. kofschip *de Eendragt*, Kapl. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar HAVRE, het nieuw gekop. tweed. pinkschip *de wa*, Kapl. T. D. Lieuwen. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar ANTWERPEN, het brikship *Elise*, Kapl. C. Feringa. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar St. PETERSBURG, het Nederl. kofschip *Helena*, Kapl. J. J. Yzen. Adres bij Jan Daniels en Zouen en Arbramman.

Naar RIGA, het Nederl. kofschip *Geertruida*, Kapl. R. Adres bij Jan Corver en Comp.